Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5856 | 6 PAGINI — 30 BANI | MARȚI 19 MARTIE 1968

O ÎNTREBARE PENTRU UTECIȘTI:

CUM SE INDEPLINESC MĂSURILE ADOPTATE LA CONSFĂTUIREA PE ȚARĂ A U. T. C.?

În aceste zile, la o lună după constituirea noilor organe ale U.T.C., O BRIGADĂ DE REPORTERI AI „SCÎNTEII TINERETULUI" se deplasează pe un lung traseu în țară (în uzine, fabrici, șantiere, școli și instituții) pentru a constata cum se îndeplinesc noile sarcini și atribuții încredințate de partid Uniunii Tineretului Comunist.

Paginile ziarului vor fi, prin intermediul reportajelor transmise de brigadă, un util schimb de experiență, de semnalare și valorificare a inițiativelor bune, de criticare a deficiențelor întîlnite.

RAID ÎN ȘAPTE ÎNTREPRINDERI DIN SECTORUL 7 AL CAPITALEI

Uzinele de mașini agricole „Semănătoarea", Fabrica de confecții și tricotaje, Uzinele de mașini electrice, IPROFIL „Tehnica lemnului", Fabrica de obiecte sanitare din porțelan, Întreprinderea de prefabricate din beton „Militari". Șapte verigi înlănțuite de-a lungul viitoarei magistrale al cărei profil se conturează de pe acum pe bulevardele Armata Poporului și Păcii. Șapte întreprinderi din Sectorul 7 al municipiului București în care brigada de reporteri ai „Scînteii tineretului" a făcut primul popas.

Obiectivele raidului întreprins de noi (ce preocupări au în prezent organizațiile U.T.C. din aceste întreprinderi, ce programe le ordonează aceste preocupări, cum reflectă ele spiritul înnoitor al măsurilor adoptate în ultimul timp pentru îmbunătățirea muncii educative în rîndul tineretului) s-au contopit într-o singură întrebare pe care am adresat-o comitetelor U.T.C., uteciștilor și altor tineri.

Răspunsurile, însoțite de comentariile brigăzii, le puteți urmări în pagina a III-a

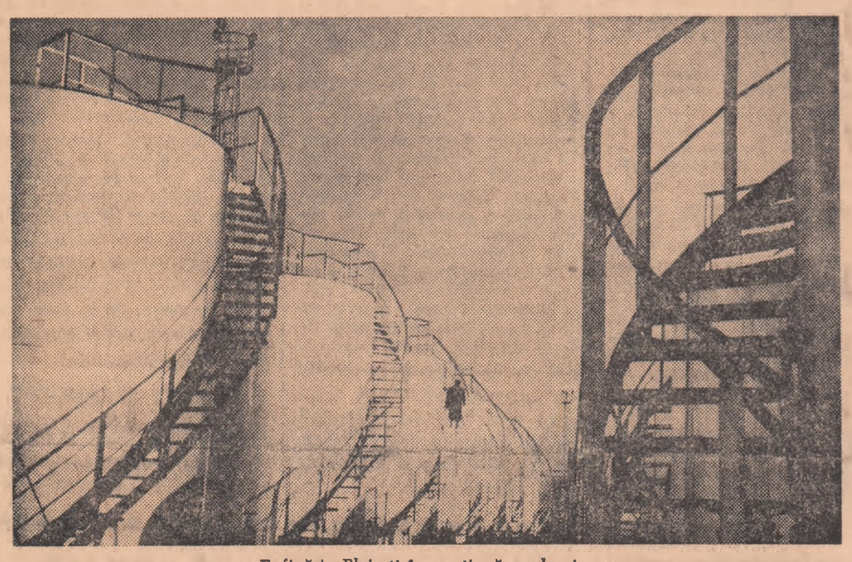

Rafinăria Ploiești în continuă modernizare

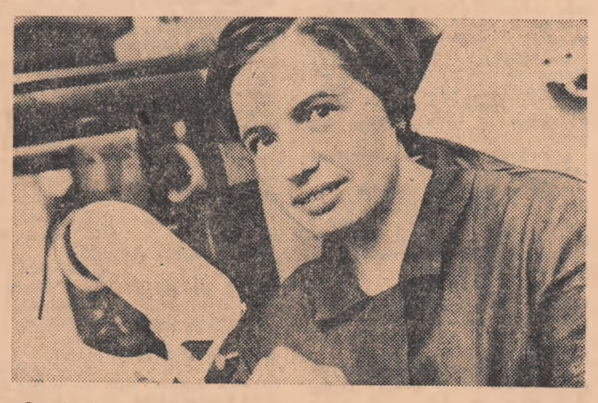

Satisfacția muncii (Gärtner Käthe de la secția termiplaste, Întreprinderea Flamura roșie-Sibiu)

Foto: O. PLECAN

Obstacole artificiale în calea realizării investițiilor

Avem în față bilanțul realizărilor ramurii investiții — construcții cumulate pe primele două luni ale acestui an. Datele consemnează îndeplinirea sarcinilor de plan în proporții de 10,3 la sută pe total de investiții și 10,8 la sută la construcții montaj. Este știut că, orice neîndeplinire a lucrărilor repartizate primului trimestru pericliteză îndeplinirea normală a întregului plan de investiții, aglomerînd celelalte perioade ale anului, obligate nu numai să-și îndeplinească propriile lucrări ci să și preia eventualele restanțe. De aici, rațiunea de a se face eforturi pentru a asigura realizarea în primele trei luni de activitatea a 20—25 la sută din volumul total al investițiilor planificate.

Confruntarea celor două cifre pe care ni le pune în față bilanțul primelor două luni din an și din trimestru ridică întrebarea: va fi posibil în perioada rămasă pînă la încheierea trimestrului curent atingerea nivelului de lucrări preconizat? Va putea fi evitat transferul către celelalte trimestre a unor lucrări mai mult sau mai puțin voluminoase de investiții, în favoarea creării condițiilor de îndeplinire ritmică a planului anual? Încercăm o estimare în acest sens în cadrul discuției avute cu tovarășul N. LUPAȘCU, directorul Direcției sinteză și metodologia finanțării și decontării investițiilor din Centrala Băncii de Investiții.

Interviu cu tov. N. LUPAȘCU directorul direcției sinteză și metodologia finanțării și decontării din Centrala Băncii de Investiții

tante pentru economia națională. De asemenea, datorită asigurării frontului de lucru necesar pentru continuarea executării lucrărilor pe timp friguros, în perioada la care ne referim au fost predate „la cheie" peste 2 000 de apartamente. Rezultatele nu sînt însă satisfăcătoare; spun aceasta avînd mai ales în vedere faptul că în anul 1968 pentru dezvoltarea în continuare și în ritm susținut a economiei naționale a fost alocat de la bugetul statului, după cum se știe, un volum de investiții cu 10 la sută mai mare decît realizările fizice ale anului trecut. Prin urmare și răspunderile pentru îndeplinirea obiectivelor existente în fața constructorilor sînt mult mai mari.

— Care sînt principalele cauze care au impietat asupra ritmu-

GH. GHIDRIGAN

(Continuare în pag. a IV-a)

CRONICA DE CAMPANIE

O ZI ÎN CÎMP ȘI DOUĂ LA REPARAȚII...

Cu minuțiozitate de bijutier (munca la răsadnițe în Cooperativa agricolă de producție Ileana, județul Ilfov)

În aceste zile, ca un uriaș magnet, cîmpul, ogoarele județului Mehedinți, atrag din răsăritul și pînă-n apusul soarelui întreaga forță de muncă a satului. Se pregătește terenul, se fertilizează, se seamănă. Adevărații gospodari, aceia ce au așezat în centrul activității lor din iarnă pregătirea campaniei agricole ce se desfășoară acum, sînt lesne de identificat privindu-le realizările.

În competiția cu timpul, la Pristol, Gruia, Oprișor, Vrata, că să ne oprim numai la cîteva exemple, lucrătorii ogoarelor au fost cei care au ieșit cîștigători. Folosind la maximum capacitatea mașinilor și atelajelor, în două sau trei zile au terminat însămînțarea culturilor din urgența întîi pe toate suprafețele planificate. Ritmul zilnic la însămînțări a fost de peste 80 de hectare. Pe alocuri mazărea a și răsărit, iar grîul fertilizat se dezvoltă viguros. Mecanizatorii, folosind fiecare oră bună de lucru, au pregătit mai bine de jumătate din suprafețele de teren ce urmează a fi însămînțate cu culturi prășitoare.

Străbătînd ogoarele județului Mehedinți, cîmpul îți oferă și o altă situație, aceea de pasivitate, de indiferență față de mersul lucrărilor de sezon, față de calitatea lor. La brigada a 4-a de tractoare a S.M.T. Șimian permanentizată la cooperativa agricolă din Bistrița, lucrează nouă tineri mecanizatori. Tînăr este și Ion Pupăză, șeful brigăzii. În această primăvară nici unul dintre ei n-a lucrat cu întreaga capacitate a tractorului. În zece zile abia 40 ore de lucru efectiv. De două ori și ceva sub posibilități. Motivul în nici un caz nu se cere căutat în lipsa frontului de lucru, ci în felul în care și-au organizat activitatea, în „atenția" ce-au acordat-o revizuirii mașinilor în perioada de iarnă. Zilnic la sediul brigăzii se află 3-4 tractoare, cărora li se fac reparații accidentale; din cele patru semănători universale, nici una nu se găsește în stare bună de funcționare. Din această cauză, la semănatul celor 20 de hectare rezervate culturii de mazăre s-a lucrat șase zile — calitatea asigurată lucrării fiind mult sub cerințe, iar ritmul în care Constantin Ciucă, Petre Sitaru, Constantin Ivan și ceilalți tineri mecanizatori execută arăturile, lasă să se înțeleagă că această lucrare se va încheia abia într-o lună.

Practica agricolă dovedește că semănatul executat la timp, cu respectarea regulilor agrotehnice are o însemnătate deosebită asupra producției. De aceea se cere o calitate superioară în executarea fiecărei lucrări. Și, în această campanie, tinerii din stațiunile de mașini și tractoare, cooperativele agricole și unitățile agricole de stat din județul Mehedinți pot și au datoria, să-și manifeste hărnicia, entuziasmul, dorința de afirmare.

GH. FECIORU

UN ROMAN PE O CAPOTĂ

ION BĂIEȘU

O mașină îi este necesară unui scriitor nu numai ca să poată da o fugă pînă la Mogoșoaia sau Săftica, ci și pentru a lua un contact foarte strîns și direct cu omul de pe stradă. Mașina este un mijloc excelent și original de a afla ce gîndesc despre tine ca scriitor și om atît oamenii simpli, cît și colegii și prietenii. Mulți dintre aceștia se feresc dintr-un motiv sau altul să-ți spună părerile deschis în față și, atunci, dacă le dai posibilitatea să-ți transmită aceste păreri în scris, ei nu mai au nici un fel de sfială. Plus că fac această operație din mers, fără să piardă prea mult timp. De pildă, un amic iese noaptea pe la două de la cîrciumă cu prietenii sau cu iubita și, trecînd pe stradă și văzîndu-ți mașina, își aduce aminte de tine cu duioșie, ia un cui sau o sîrmă și se pune pe așternut cuvinte de genul: „Cum te-ai învîrtit de ai reușit să-ți lei mașina asta?"

A doua zi, cînd te duci să-ți pornești mijlocul de locomoție, te uiți pe capotă, citești și te bucuri. Nu, prietenii nu te-au uitat, ei îți urmăresc activitatea, știu totul despre tine.

Îți faci treburile prin oraș, iar seara poposești în fața unei redacții. Cît întrîtu să lași un manuscris, un tînăr talent încă neafirmat, dușman de moarte al epicului și adept al prozei de sugestie, îți lasă pe ușa din stînga cîteva panseuri estetice privind opera ta în proză, scrise cu vîrful foarte ascuțit al unei pietre de granit: „Jos proza banală! Trăiască metafora subtilă! etc."

Am mulți amici care au mașini și care sînt terorizați de acești talentați minuitori ai cuiului și sîrmei. Cei mai mulți vorbesc, în indignarea lor fără margini, de sălbăticie și tembelism. Nu, categoric, eu nu sînt de părerea lor. Eu văd mai degrabă în aceste gesturi o manifestare a umorului de care unii dispun din belșug. Multe veacuri, din lipsa hîrtiei, ei și-au scris gîndurile pe lemn, piei de vițel, nisip și piatră. Iată că acum ei simt nevoia să se iscălească nu numai pe zidurile peșterilor, pe copaci și alte monumente ale naturii. Mitică al nostru are ambiția să-și vadă numele și literele învățate cu trudă la cursurile de alfabetizare și pe capota unei mașini frumoase. Foarte bine face.

Ieri, de pildă, am găsit

(Continuare în pag. a IV-a)

Poate că de data asta vine cu adevărat primăvara!

ÎN PAG. 2

Foiletonul *Reabilitarea unui haiduc: PANTELIMON*

ÎN PAG. 4

ECOURI la materialele publicate în „Scînteia tineretului"

ÎN PAG. 5

SPORT

Actualitatea pentru tineret

Două sărbători

Presa în știri succinte și — în cîteva secvențe — televiziunea au informat cititorii asupra a două sărbători școlare care au avut loc la Tg. Cărbunești, în Gorj și la Craiova, sărbători prilejuite de atribuirea numelui Tudor Arghezi Liceului din Tg. Cărbunești și Liceului nr. 5 din Craiova.

Pentru participanții la desfășurarea „ritualurilor solemne" dedicate evenimentelor, a fost pregnant vizibil legămîntul ce se făcea de către elevii școlilor de a se apropia cu adînc respect de poezie, de a-i statornici, prin atitudinea lor activă și responsabilă, drept la existență permanentă în suflete și conștiință.

În Cărbunești Gorjului, elevi, profesori, locuitori ai acelor meleaguri s-au pregătit îndelung pentru sărbătorirea evenimentului, aducînd în slujba asigurării împlintării momentului în memoria timpului frumoase tradiții locale. Spectacolul festiv, lucrat cu migală și necontestat entuziasm, recitările din creația argheziană ori interpretarea unor cîntece populare din acele locuri au împrumutat sărbătorii emoții autentice, Gorjul dovedindu-se încă o dată „o țară a cîntecului". Elevii Dorina Pălivan, Maria Bleja sau Maria L. Popescu sînt nume care au ilustrat frumoasele talente existente în rîndul școlii. O vizită prin sălile de clasă ale liceului avea darul să mărturisească cu prisosință că momentul festiv fusese precedat de îndelungi pregătiri în cadrul cărora un loc deosebit l-a ocupat cunoașterea vieții și creației argheziene. În sălile de clasă, sub cristalele catedrelor, portrete și imagini din viața lui Tudor Arghezi, citatele din opera sa alese cu grijă pentru evidențierea mesajului profund al liricii argheziene, făceau dovada efortului comun al elevilor și profesorilor de a-și apropia creația poetului. Expoziția cu fotografii, cu ediții rare, cu manuscrise ale poetului organizată prin mijlocirea lui Barutu Arghezi, fiul scriitorului ca și recitarea de către Mitzura Arghezi a celebrului „Testament" și a altor poezii au întregit fericit sărbătoarea. După cum, covoarele și maramele oltenești, obiectele de artă populară înmănuncheate într-o altă intimă expoziție puteau fi, în egală măsură, un elogiu adus — prin universul tonic ce-l propuneau — poetului care și-a țesut versul cu migala și răbdarea acestor anonimi creatori ce destinau uneltele lor — altele decît cuvîntul — slujirii aceluiași dor de frumos.

La Craiova, de asemenea, s-a putut observa aceeași grijă pentru a da momentului semnificații deosebite. Discretul „carnet de versuri" intitulat sugestiv „Bilete de ucenici" s-a vrut și a reușit să fie un gingaș oma-

N. SEVER

(Continuare în pag. a II-a)

— Pentru înțelegerea reală a situației trebuie precizat că cifrele consemnînd realizările de pînă acum depășesc cu peste 30 la sută pe cele ale perioadei corespunzătoare din anul trecut. Oprindu-ne la acest an, menționăm că în primele două luni au fost puse în funcțiune obiective de investiții în valoare de aproape 1,6 miliarde lei, dintre care unele deosebit de impor-

CU ȘAMPON POT FI SPĂLATE NU NUMAI MAȘINILE

Dacă cineva ar sta să alcătuiască o schemă a locurilor care înghit în gradul cel mai mare timpul liber al cetățeanului, fără îndoială printre primele în competiție ar trebui să noteze stațiile de întreținere a automobilelor proprietate personală. Mica limuzină, capabilă să te transporte, prin puterile motorului ei, în numai cîteva ore dincolo de Carpați, prin strălucitorul defileu al Văii Prahovei, această mică limuzină se răzbună pe timpul pe care ți l-a economisit, mîncîndu-ți numai pentru o spălare cu furtunul a prafului de pe roți, uneori mai mult decît necesarul orar de la Brașov la București!

Care este cauza?

Foarte mulți spun: proastă, sau oricum, defectuoasă organizare a activității în munca stațiilor existente. Și se aduc argumente peste care nu poți trece ușor: la „Ciclop" un aparat cu perii pentru spălat exteriorul mașinilor stă complet nefolosit, deși valorează bani buni; la „Băneasa", deseori, după-amiaza, o rampă din curte nu este utilizată, neavînd un... lucrător; tot aci, din cele 6—7 posturi alocate pentru spălat exteriorul mașinii, șamponat și șters (iarna), numai 2 sînt ocupate de spălătorii propriu-ziși, care cheltuiesc timpul cel mai mare, în timp ce 4, adică de două ori mai multe, sînt ocupate de femei care șterg mașinile gata spălate, în loc să fie invers; la stația „Maria Rosetti" lucrul încetează la ora 5 după-amiază, adică tocmai atunci cînd cetățeanul este liber, iar duminica nu se lucrează deloc...

Sigur, toate aceste lipsuri în finisajul organizatoric al muncii de pînă acum sînt și reale și demne de luat în seamă pentru punerea în aplicare a unor măsuri imediate de remediere. O anumită statistică prezentată de tovarășii din conducerea cooperativei „Auto-mecanica", sub patronajul căreia se află cele mai multe dintre stațiile de întreținere existente în București, indică însă *adevărata cauză* a enormei pierderi de timp, de către posesorul auto: în timpul iernii (judecînd după capacitatea reală a stațiilor care funcționează în prezent), *numai unul din zece* proprietari de mașini poate să-și spele o dată pe lună mașina, iar vara *numai unul din 6*. Așadar, la ora aceasta, nouă zecimi din mașinile bucureștene nici măcar nu pot spera la întreținerea cea mai elementară — spălatul și gresatul, situație pe care o apreciem drept surprinzătoare raportînd-o la pretențiile edililor bucureșteni. Și mai surprinzător a fost să aflăm că, deși există această mare solicitare din partea cetățenilor, o stație cum este „Ciclopul" nu-și acoperă decît o parte din salariile personalului, iar celelalte, mai ales cele ale „Auto-mecanicii", realizează un cîștig minim peste cheltuieli.

Prima întrebare pe care ne-am pus-o a fost, așadar, de unde au învățat tovarășii care se ocupă de aceste treburi gospodărești să facă un atît de prost comerț? Se știe de cînd a apărut banul pe pămînt că, existînd cerere, cel responsabil cu oferta trebuie să se bucure, cîștigurile sporind cu numărul solicitanților. Aici se pare însă că lucrurile stau invers, creșterea vertiginoasă a numărului de mașini proprietate personală sporește nu bucuria, și nici cîștigurile ci... nervii unor tovarăși gospodari, sătui să tot audă plîngerile întemeiate ale cetăți-

EUGEN FLORESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

Prin fereastră — *Desen de BENONE ŞUVĂILĂ*

ARMONII SONORE

La întrebarea din titlu încearcă să răspundă în colocviul din această săptămînă COSTIN MIEREANU şi IOSIF SAVA:

DISCURILE CUPRIND CELE MAI REPREZENTATIVE VALORI ROMÂNEŞTI?

— *Costin Miereanu*: Înainte de a intra în subiect aş vrea să ne exprimăm nedumerirea în legătură cu un nou şi cu totul nepermis paralelism în viaţa muzicală bucureşteană: după numai 12 zile de la programarea în concertul Filarmonicii a „Fantasticii" lui Berlioz aceeaşi lucrare a reapărut pe afişul orchestrei Radioteleviziunii.

— *Iosif Sava*: Faptul e cu atît mai simptomatic cu cît această lipsă de coordonare a vieţii artistice care sărăceşte, simţitor diapazonul de lucrări oferite publicului, nu rămîne un caz izolat. Numai în ultimele luni am asistat la două „ediţii" similare ale Concertului pentru violoncel de Dvorak şi ale Simfoniei a VII-a de Schubert.

Concertul pentru pian a lui Dan Constantinescu — recent distins cu Premiul Academiei pe 1966 — nu numai că nu a fost cuprins în planurile „Electrecord"-ului dar nici nu a fost interpretat într-o sală de concerte din Capitală.

— *I. S.*: Multe alte nume din creaţia muzicală românească de la Moldovan, Meţianu, Nemesou, Wendel la Bughici, Ţăranu, Raţiu nu au fost oferite judecăţii largi a publicului.

— *C. M.*: Ni se va putea replica că asemenea discuri nu sînt cerute de „piaţa" muzicală şi că într-un anumit sens „Electrecord"-ul este o întreprindere comercială...

— *I. S.*: Vom aduce atunci alături de argumente de ordin educativ (prevalînd oricînd unor raţiuni comerciale), o statistică care ar putea demonstra că atunci cînd „Electrecord"-ul a ştiut să ofere din muzica românească lucrări de calitate (să ne amintim discurile cuprinzînd piese de P. Bentoiu, I. Dumitrescu, L. Feldman, St. Niculescu, D. Popovici, T. Olah, A. Vieru etc., etc.), discurile au găsit nu numai mulţi cumpărători ci şi un prestigios succes de critică.

— *C. M.*: Şi drept o altă categorie de argumente faptul că în rafturile librăriilor întîlnim zeci de discuri de muzică uşoară şi de folclor dubios ce nu-şi găsesc decît minime cerinţe în rîndurile cumpărătorilor (Ce contrast faţă de cele două casete antologice cuprinzînd cîteva din comorile mai vechi şi mai noi ale Institutului de Folclor cu totul uitate în ultima vreme!)

— *I. S.*: Din multe puncte de vedere este explicabilă atenţia deosebită acordată genului uşor (raportul între numărul de discuri de muzică uşoară şi cele de muzică simfonică este copleşitor în favoarea celei dintîi) dar inexplicabil este modul cum sînt difuzate în tiraje imense discuri cu lucrări şi interpreţi care fără îndoială puteau fi supuse unei alte planificări.

— *C. M.*: Săptămîna aceasta am avut din acest punct de vedere exemplul lansării unor discuri cu „Valsuri şi polci" în interpretarea fanfarei din Saschiz şi „La margine de Bucureşti" cu Gică Petrescu.

O atenţie deosebită ar trebui să acordăm în discuţia noastră seriei „Discoteca pentru toţi" care şi-a propus să fie replica sonoră a unei reputate colecţii bibliografice.

Cele 40 de imprimări apărute pînă în prezent demonstrează dorinţa organizatorilor de a pune la îndemîna tinerilor piese de largă accesibilitate.

— *I. S.*: Dar cu privire la această colecţie aş repeta o idee pe care am afirmat-o cu alt prilej şi a rămas din păcate fără ecou.

Valenţele artistice, pedagogice ale unei colecţii cu scopuri prioritar educative nu pot fi apreciate în raport cu una sau alta dintre imprimări ci de totalitatea acestor discuri, de semnificaţiile ansamblului colecţiei. Necoordonată de imperative pedagogice (au apărut de-a lungul ultimilor ani titluri cu totul disparate), colecţia a devenit paremi-se doar un subterfugiu pentru găsirea unor modalităţi convenabile de difuzare a unor înregistrări de mică întindere.

„Discoteca pentru toţi" trebuie să fie înainte de toate o colecţie de iniţiere, special adresată tineretului dornic să pătrundă în universul capodoperelor muzicale. Or, pentru aceasta sînt necesare restructurări tematice, periodicizări în apariţie, care să asigure, pe baza unor profunde criterii pedagogice, posibilitatea urmăririi (într-o ordine poate determinată de repere istorice sau de formă şi gen muzical) a unor momente caracteristice ale istoriei muzicii şi cu prioritate creaţiei zilelor noastre.

— *C. M.*: Tot din acest punct de vedere, redactorii „Electrecord"-ului ar putea medita la găsirea unor noi formule de prezentare mai dinamice, mai publicistice, mai diferenţiate şi de un înalt nivel de specialitate.

— *I. S.*: În sfîrşit, încercările recente de atragere a unei serii noi de interpreţi (în curs de apariţie un disc cu imprimări ale formaţiei „Musica nova") ar trebui să aducă în actualitate numele unor prestigioşi solişti români, mulţi dintre ei cunoscuţi în străinătate.

— *C. M.*: Să amintim aici numele lui A. Oct. Popa, A. Hrisanide, Cvartetul „Atheneum", formaţia „Camerata" etc.

VITRINA FILOZOFICĂ

PORNIND DE LA „LOGOS"*)

Modelaţi într-un autentic spirit de comprehensiune, ideea „ethosului" şi „logosului" stăruie în cartea acad. Athanase Joja, chiar şi acolo unde calitatea majoră a realităţii spirituale abordate ar fi stîrnit alte tentaţii de interpretare.

Deci, fără să reprezinte o considerare din diferite unghiuri a unei şi aceleiaşi problematici, cum s-a observat, „Logos şi Ethos" este, de fapt, demonstraţia înrădăcinării în acelaşi liant — al logosului — a unor idei aparent fără nici o posibilitate de a se profila într-un lanţ de continuitate. De aceea, în afara unor idei ferm exprimate, cartea acad. Ath. Joja conţine sugestii a căror explicitare sau încadrare într-un context mai larg, poate deschide fecunde perspective de investigaţie. Din acest punct de vedere, încercarea de a schiţa o istorie a filozofiei româneşti din perspectiva profilului spiritual al poporului nostru şi, în ultimă instanţă, pe temeiul rezonanţei, logos-ului în orientarea acesteia, constituie nu numai o ipoteză, ci şi o demonstraţie pe care s-ar putea clădi devenirea filozofiei pure şi direcţiile sale principale de manifestare. Este, în ceea ce face Ath. Joja, întărirea ideii că nu în toate cazurile investigarea de amănunt descinde în mod mecanic în sinteză: bazîndu-se pe istorii „analitice" ale gîndirii noastre filozofice („Istoria gîndirii sociale şi filozofice în România", — C. I. Gulian ş.a., N.Bagdasar: „Istoria filozofiei româneşti") Ath. Joja nu mai insistă în planul orizontal al fenomenelor. Încercînd „verticalizarea" lor. Disocierile sînt multiple, demonstraţiile efectuate fără omiterea nici unei premise necesare — de aceea precise — iar impresia generală e aceea a unui complex silogism de o armonie evidentă ale cărui concluzii nu sînt numai plauzibile, ci şi indubitabil adevărate. Profilul spiritual al poporului nostru este rezultatul aliajului unui complex contradictoriu de factori sudaţi în structura unui protonucleu format, la rîndul său, prin sudarea dramatică, pe o temelie etnică, a influenţelor peisajului, civilizaţiilor succedate în perimetrul spaţiului carpatic, a însuşirilor morale şi psihice ale altor popoare cu care a venit în contact, naturii şi evoluţiei orînduirilor social-economice etc.

Polemică, fără patosul respingerii totale a punctelor de vedere de altă natură, demonstraţia acad. Athanase Joja conţine latent sau mai pregnant exprimate idei asupra cărora meditaţia pasageră este inadecvată. Nuanţată, şi de o evidentă acuitate, mi se pare afirmaţia că *„nucleul primordial daco-roman, intrînd într-un context strîns cu mediul slav pe care finalmente l-a absorbit, a adăugat un fond lexical însemnat, precum şi influenţe fonetice, şi desigur, orizontul spiritual initial şi-a atras note aparţinînd profilului spiritual slav, pe care l-a integrat şi l-a contopit în propria sa structură"*. Sau aceea referitoare la controversatul aport al culturilor franceză şi germană, la modelarea spiritului românesc: *„În cazul culturii româneşti influenţa franceză n-a fost pur modelatoare"* (cum afirma Lucian Blaga — n. n.) *ci precumpănitor CATALITICĂ* (s.n.) *întrucît i-a ajutat pe români să-şi precizeze propriul lor profil psihoetnic, aspiraţiile lor intime şi originare, definitorii, spre claritate, spre luciditate, echilibru, măsură şi realism, pe care le deţin ab initio, adică de la fondul lor primordial."* După cum ar merita o examinare multilaterală ideea că *„melancolia şi umorul zicalelor, la care se adaugă vivacitatea coregrafică, constituie, desigur, o contradicţie reală, caracteristică poporului român, dar o contradicţie care manifestă puterea armonizatoare a ceea ce se pare a fi nota principală o complexului său psihologic, anume cumpănirea sa — cum mente —, ataşamentul său profund dar sobru pentru limpezimea vieţii, pentru raţiune, pentru dreapta judecată, în sens logic şi etic, pentru măsură"*. Pătruns de spirit de măsură şi toleranţă, romanul *„este obstinat şi, dacă e cazul, polemic"* iar psihologia acestuia se caracterizează prin *„apolinizarea fondului dionisiac"*.

Am insistat asupra acestor idei deoarece în eforturile actuale de a se departaja fondul specific al filozofiei româneşti, stilul său de gîndire, de ceea ce se consideră a fi achiziţie mai mult sau mai puţin conformă cu receptivitatea sa, nu de puţine ori se evidenţiază caracteristici exterioare, neesenţiale. Cugetarea românească este, în structura sa intimă, raţionalistă (în sensul larg al cuvîntului). Reţinem din fizionomia spirituală a poporului român notele separate de Ath. Joja, pe care le considerăm a fi aplicabile în încercarea de a înfăţişa o istorie o filozofiei româneşti: precumpănirea raţiunii, raţionalism (lato sensu), realism, un spirit de largă toleranţă, putere remarcabilă de observaţie, spirit de măsură, refuzul misticismului. Acest „lato sensu" al raţionalismului trebuie înţeles în sensul inteligibilităţii universului şi al încrederii în puterile naţiunii.

Aminteam mai sus, şi bogăţia unor sugestii substanţiale cărora, din anumite motive, autorul nu le-a acordat o atenţie specială, dar care, reluate, pot deschide noi perspective de interpretare. Poate că subînţelegînd manifestarea spiritului critic în aceea a raţionalismului, Ath. Joja nu a considerat necesar să insiste asupra ilustrării concrete a acestei caracteristici fundamentale a gîndirii româneşti. Dar, începînd cu Cantemir, la care acceptarea dublului adevăr este, de fapt, o critică indirectă a misticismului, raţionalismul gîndirii filozofice este dublat de un accentuat spirit critic; August Treboniu Laurian este un „kantian care formulează rezerve faţă de agnosticismul marelui filozof german", Dobrogeanu-Gherea a avut din foarte multe puncte de vedere o concepţie de opoziţie activă, Al. Xenopol „respinge teoria kantiană a identităţii spaţiului şi timpului". Motru reproşează lui Kant teoria aperceptiei, P. P. Negulescu debutează prin critica aprioritatului şi empirismului etc.

Insistăm asupra acestor studii din „Logos şi ethos" şi pentru că ele, deşi reduse ca spaţiu tipografic, reprezintă, de fapt, o veritabilă încercare de sinteză marxistă (altele cunoscute, nu depăşesc după părerea noastră, stadiul analiticului) a istoriei filozofiei româneşti de la care, sau pe baza căreia, pot fi întreprinse tentative similare.

GRIGORE TRAIAN POP

*) Athanase Joja: Logos şi ethos. Editura politică, Bucureşti; 1967

REDIVIVUS VACANŢĂ!

Dacă străbaţi în aceste zile şcolile din judeţul Hunedoara întîlneşti o animaţie deosebită. Peste tot se fac pregătiri febrile în vederea vacanţei care se apropie:

Prietenii tehnicii trec de 1 000

● *Înscrierile pentru cei ce vor să viziteze muzeul tehnic din Sibiu sînt în toi. La început s-a preconizat ca la această excursie să participe doar elevii care sînt membri ai cercurilor tehnice şi practice din şcolile profesionale şi tehnice. Calculul a fost însă dat peste cap. Excursia a trezit un interes atît de mare încît comandamentul judeţean pentru pregătirea vacanţei a trebuit să accepte şi înscrierea elevilor de la alte şcoli. Numărul acestora a ajuns într-un timp scurt, la 1 000. Pînă la excursie mai sînt însă cîteva zile, şi listele vor continua să cuprindă în ele şi alte nume.*

În drumeţie pe bicicletă

● *Posesorii de biciclete s-au transformat ad-hoc în mecanici. Îşi demontează vehiculele, le fac o ultimă toaletă, asemenea unor veritabili meseriaşi. Nu este vorba numai de a avea rezistenţa necesară la drum lung, dar şi de a putea participa la un concurs de viteză dacă va fi cazul. Peste cîteva zile vor porni în drumeţie pe biciclete. Dacă grupuri vor pleca din Deva spre Hunedoara şi Brad, iar unul îşi va lua startul din Petroşani. Pe traseu vor vizita monumentele istorice de la Sarmizegetusa şi Tebea, renumita rezervaţie de zimbri de la Haţeg, impunătoarele construcţii siderurgice de la Hunedoara...*

Întîlnire cu eroii aerului

— *Ei, se spui Nicule, vei avea emoţii?*

— *Noi, aeromodeliştii? Ce să zică ceilalţi?*

— *Eu nu am fost niciodată într-un avion, şopteşte ruşinat Sandu.*

Amîndoi sînt emoţionaţi. Aşteaptă cu nerăbdare clipa aceea. Într-una din zilele vacanţei ei, membrii cercurilor de aeromodele, vor trăi un moment unic: se vor întîlni pentru prima dată cu adevăraţii eroi ai aerului, piloţi şi lucrători de la Aeroportul din Deva. După întîlnire vor face cu toţii un zbor de agrement. Apoi... S-au gîndit să pregătească şi ei piloţilor o surpriză: în faţa lor vor face o demonstraţie de aeromodele, construite de ei.

Pictorii amatori pregătesc o expoziţie

● *Pictorii amatori au în aceste zile mai multă treabă decît oricînd. Sînt puşi în situaţia de a selecţiona singuri operele, treabă destul de dificilă. Emoţiile cele mai mari le au însă aşteptînd decizia juriului. Eu voi fi selecţionat oare? — este întrebarea care frămîntă pe fiecare. Cu cele mai valoroase lucrări ale elevilor se va organiza o expoziţie de artă plastică la nivelul judeţului.*

Filmul vacanţei este lung. Nu am reprodus decît cîteva din secvenţele cele mai interesante. Dar nici celelalte nu sînt mai puţin atractive. Un lucru se poate afirma cu toată certitudinea: vacanţa din această primăvară a ieşit din anonimatul în care se afla pînă acum.

AL. BĂLGRĂDEAN

Două sărbători

(Urmare din pag. I)

giu. **„O asemenea gazetă n-a apărut nici la furnici"** — scria T. Arghezi în primul număr al legendarelor Bilete de papagal. **Elevii noştri, furnici harnice şi pe deasupra împătimite de dorul potrivirii cuvintelor în haină de cîntec, au înţeles tîlcul acestei spuse argheziene şi ne-au propus o publicaţie"** — scrie directorul liceului, prof. Constantin Dănescu în „Biletul inaugural" al micii reviste. Dacă adăugăm la aceasta hotărîrea ca ziua de naştere a poetului să devină ziua şcolii, cu care prilej să se alcătuiască o delegaţie de elevi şi profesori desemnaţi a depune o coroană de flori la Mărţişor, să se organizeze serbări şi sesiuni literare dedicate evenimentului, iar celui mai bun elev (sperăm şi cu înclinaţii spre literatură) să i se acorde premiul anual al şcolii, vom nominaliza cîteva din măsurile gîndite a da concretete şi permanenţă sărbătorii.

În sfîrşit, să amintim că la aceste două de neuitat sărbători pentru cei care le-au gîndit şi pregătit, poetul Tiberiu Utan şi profesorul universitar Al. Piru, primul la Cărbuneşti, cel de-al doilea la Craiova, au evocat personalitatea marelui Tudor Arghezi, că acestor evocări li s-au adăugat cuvîntul fiului poetului, Baruţu T. Arghezi, al reprezentanţilor Ministerului Învăţămîntului, organelor locale de partid, al unor cadre didactice şi elevi.

Cu prilejul atribuirii numelor de Tudor Arghezi, organizaţiilor U.T.C. din cele două licee le-a fost acordată Diploma de onoare a C.C. al U.T.C. aceasta fiind, de asemenea, expresia unui îndemn către cele două organizaţii de a iniţia cît mai multe activităţi pentru înţelegerea incomensurabilelor frumuseţi ale literaturii.

Două sărbători al căror ecou va rămîne pentru multă vreme în inimile şi conştiinţele celor ce le-au dat relief; două sărbători ce conturează prin ele însăle perspectiva unor tradiţii.

Acum, cînd litera neîncăpătoare ar vrea să sugereze emoţia lor înaltă, socotim potrivit să cităm cîteva versuri ale elevului craiovean Ştefan Ghioc, îngemănate în „Bilete de ucenici":

Din ramul viu ţi-ai meşterit
vioară
Pe care-arcuş de suflet
ai plîmbat,
Iscînd, pe struna din străbuni,
amară,
Un cînt al ţării, binecuvîntat

S-au zbuciumat în pîntec
de vioară
Bătrîne doruri, rugi de viitor...
Cînd te-am cătat, sfios,
la Mărţişor
Nu te-am aflat, căci te roteai
în zbor,
Vioară-naripată peste ţară.

N. SEVER

CINEMATOGRAFE

● RĂPIREA FECIOARELOR: **Patria** — orele: 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21,15. **Bucureşti** — orele: 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21.

● CU TOATĂ VITEZA ÎNAINTE: **Republica** — orele: 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21.

● PENTRU CÎTIVA DOLARI IN PLUS: **Festival** — orele: 8; 10,30; 13,45; 18,30; 21,15. **Luceafărul** orele: 8; 10,30; 13; 15,30; 18,15; 21.

● EROII DE LA TELEMARK: **Griviţa** — orele: 9,30; 12; 15; 17,45; 20,30. **Tomis** — orele: 8,15; 10,45; 13,15; 15,45; 18,45; 20,30. **Capitol** — orele: 9; 11,45; 14,30; 17,30; 20,30.

● MUZICANTUL: **Victoria** — orele: 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.

● ÎMPUŞCĂTURI PE PORTATIV: **Lumina** — orele: 9,15; 16,30; în continuare 18,45; 20,45.

● CÎND TU NU EŞTI: **Doina** — orele: 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.

● TOM JONES: **Union** — orele: 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.

● LEUL AFRICAN: **Timpuri Noi** — orele: 9—21 în continuare.

● BLESTEMUL RUBINULUI NEGRU: **Giuleşti** — orele: 10; 15,30; 18; 20,30. **Arta** — orele: 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21. **Melodia** — orele: 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21.

● SFÎNTUL LA PÎNDĂ: **Feroviar** — orele: 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21. **Excelsior** — orele: 8,45; 11; 13,15; 15,30; 17,45; 20. **Floreasca** — orele: 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30. **Modern** — orele: 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45.

● PROFESORUL DISTRAT: **Înfrăţirea între popoare** — orele: 16; 18,15; 20,30.

● CEI ŞAPTE SAMURAI: **Dacia** — orele: 8—20 în continuare.

● O SUTĂ UNU DALMAŢIENI: **Bucureşti** — orele: 15,30; 18; 20,30.

● CINE VA DESCHIDE UŞA?: **Crîngaşi** — orele: 15,30; 18; 20,30.

● O LUME NEBUNĂ, NEBUNĂ, NEBUNĂ...: **Bucegi** — orele: 9,45; 13; 16,30; 19,45. — **Aurora** — orele: 9,15; 12,30; 16; 19.30.

● AM ÎNTÎLNIT ŢIGANI FERICIŢI: **Gloria** — orele: 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30. **Flamura** — orele: 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30. **Central** — orele: 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21.

● COMISARUL X: **Unirea** — orele: 16; 18,15; 20,30.

● LORDUL DIN ALEXANDERPLATZ: **Flacăra** — orele: 15,30; 18; 20,30.

● ŞAPTE BĂIEŢI ŞI O ŞTRENGĂRIŢĂ: **Viitor** — orele: 15,30; 18; 20,30.

● VALETUL DE PICĂ: **Miorița** — orele: 15,30; 18; 20,30.

● UN NABAB MAGHIAR: **Popular** — orele: 15,30; 18; 20,30.

● SINDBAD MARINARUL: **Munca** — orele: 14; 16; 18; 20.

● CĂUTAŢI IDOLUL: **Moşilor** — orele: 15,30; 18; 20,30. **Ferentari** — orele: 15,30; 18; 20,30.

● OCOLUL: **Cosmos** — orele: 15,30; 18; 20,30.

● DIMINEŢI DE IARNĂ: **Viitorul** — orele: 15,30; 18; 20,30.

● CAPCANA: **Volga** — orele: 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,45; 20,45.

● HAIDUCII: **Rahova** — orele: 15,30; 18; 20,30

● REÎNTOARCEREA LUI SURCOUF: **Progresul** — orele: 15,30; 18; 20,30.

● LOANA: **Lira** — orele: 15,30; 18; 20,30.

● UN BĂRBAT ŞI O FEMEIE: **Drumul Sării** — orele: 15,30; 17,30; 20.

● NU UITA GARA LUGOVAIA: **Cotroceni** — orele: 15,30; 18; 20,30.

● O FATĂ FERICITĂ: **Pacea** — orele: 15,45; 18; 20,30.

TV

17,30 — Pentru cei mici: — Galeria de carton — Filmul: Kiri, clovnul.

18,00 — Circuitul economic. Transmisiune de la întreprinderea „Ţesătura" Iaşi.

18,30 — Curs de limba franceză (lecţia a 8-a).

19,00 — Pentru tineretul şcolar: Vă place muzica?

19,30 — Telejurnalul de seară.

20,00 — Filmul serial: Thierry la Fronde.

20,30 — Seară de teatru: „Io, Mircea Voievod" de Dan Tărchilă. Interpretează un colectiv de actori de la Teatrul de Stat din Constanţa. În pauză: Album de poezie de dragoste.

23,30 — Telejurnalul de noapte.

23,40 — Închiderea emisiunii.

MIHAI STOIAN

Reabilitarea unui haiduc

PANTELIMON

UN HAIDUC ÎN SECOLUL XX?

(VERSIUNE PRESCURTATĂ)

Reproduceri fotografice: DAN EM. GRIGORESCU

PRELIMINARII

Trei descoperiri alcătuiesc axul investigaţiei de faţă:

1) Dosarul nr. 174/1913, conţinînd 536 file, al Cabinetului de instrucţie de pe lîngă Tribunalul judeţean Suceava şi al Cabinetului de instrucţie de pe lîngă Tribunalul judeţean Neamţ — referitor la „judecarea haiducului Toader Pantelimon" — găsit înregistrat sub nr. 1011 la Arhivele Statului, Arhiva istorică centrală, filiala Piatra Neamţ;

2) Dosarul nr. 6/8 deschis în anul 1907, al Ministerului de Interne, Direcţiunea Poliţiei şi Siguranţei Generale, relativ la „Cocea Nicolae, avocat, originar din Brăila, adept al ideilor socialiste" — găsit înregistrat sub nr. 722 la Arhivele Statului, Arhiva istorică centrală;

3) Regăsirea familiei lui Pantelimon care locuieşte — o parte în comuna sa natală (Răuceşti) — altă parte în comuna învecinată (Ungheni): fosta soţie, cumnată, nepoţi.

Din păcate alte documente au dispărut. Mă refer mai cu seamă la dosarul instrucţiei şi judecăţii lui Pantelimon (anii 1911—1912 Botoşani, căci, cea mai mare parte a arhivei Tribunalului judeţean Botoşani a fost distrusă în timpul celui de-al doilea război mondial; s-a pierdut, de asemeni — iremediabil — şi dosarul nr. 114 privind „evadarea prevenitului Th. Pantelimon şi a lui Constantin Iov", de urmele căruia am reuşit să dau — inutil — în mapa de inventariere (dosare anul 1913) a Arhivei Tribunalului popular din Piatra Neamţ, de unde a plecat mai departe la Arhivele Statului din localitate, pentru ca apoi, o comisie anume instituită în vederea trierii, să-l considere neinteresant pentru posteritate şi să-l trimită Întreprinderii D.C.A. — deşeuri!

Cu toate dificultăţile, am ales întotdeauna — între ficţiune şi document, de-a lungul întregii reconstituiri, documentul; dar mărturiile rămase pe hîrtie, înfruntînd timpul, sînt — nu o dată — contradictorii.

Greutatea investigaţiei a constat şi în faptul că, după mai bine de-o jumătate de secol, n-ai cum să mai culegi suficiente date de la martorii oculari — participanţi direcţi la evenimentele consumate.

Desigur, redescoperind figura unui haiduc — în plin secol XX — contemporan pe de-o parte cu soţii Curie şi cu Einstein, contemporan pe de altă parte cu formele organizate de luptă împotriva împilării, nu ne putem reţine poate un zîmbet înduioşat şi o uşoară strîngere de inimă, acum la această tardivă întîlnire cu victima unei discreditări pe care n-a meritat-o: căci Pantelimon nu era ticălos, împrejurările — nu uriţenia sa spirituală — ci uriţenia unui sistem social l-au împins — realmente — să ia calea codrului. Reabilitarea lui Pantelimon, fascinant personaj devenit legendar, om sensibil şi valoros, reprezintă un obligatoriu act de dreptate, postum.

UN HAIDUC ÎN SECOLUL XX?

Iniţial, am avut la dispoziţie o fişă (întocmită de mine):

TOADER (THOADER, TUDOR) PANTELIMON (PANTILIMON) a DUMITROAEI
născut în comuna RĂUCEŞTI (TG. NEAMŢ)
în anul 1873 (—74)
mama: CATINCA tatăl: ?
venit la Bucureşti în anul 1914

Despre omul acesta (vezi fotografia alăturată), ziarele epocii au cheltuit pe puţin 300.000 de cuvinte (între anii 1909—1914). Pe urmele lui au umblat mulţi reporteri ai vremii, printre care se numără — figură proeminentă — N. D. Cocea [1]):

Dacă era o propunere menită să-mi surîdă de la început şi să mă entuziasmeze, aceea a fost propunerea pe care mi-a făcut-o directorul ziarului „Dimineaţa", D. Constantin Mille, ca să plec în judeţele din nordul Moldovei şi să fac tot posibilul să găsesc şi să aflu din însăşi gura lui Pantelimon motivele care l-au îndemnat să apuce calea aspră şi primejdioasă a codrului.

În afară de figura interesantă a „banditului" pe urma căruia toate autorităţile noastre aleargă zadarnic de săptămîni întregi, e ceva mai interesant pentru mine şi nădăjduiesc şi pentru publicul cititor şi anume: situaţia socială, starea sufletească a populaţiei moldovene, care, făţiş sau tacit sprijină, împotriva autorităţilor, acţiunea acestui „bandit" [2]).

[1]) „Aseară, cu trenul de 10 şi 5 cunoscutul publicist, d.N. D. Cocea, a plecat în Moldova, în căutarea banditului Pantelimon. D-sa a plecat la P. Neamţ, şi va face primele investigaţii în judeţul Neamţ, unde operează acum banditul şi unde d.Cocea speră să dea ochii cu Pantelimon. Dăm cuvîntul D-lui Cocea". Semnat: „DIMINEAŢA" (8 august 1911).

[2]) La Arhivele Statului, în Arhiva istorică centrală, am găsit un dosar: „No. 6/8. Ministerul de Interne, Direcţiunea Poliţiei şi Siguranţei Generale, Secţiunea Siguranţei Generale. Dosar relativ la Cocea Nicolae, avocat, originar din Brăila, adept al ideilor socialiste". Transcriu fila 54 a acestui dosar: „7 august 1911. Notă. Cauza că N. D. Cocea a fost trimis în Moldova de către ziarul „Adevărul" (de fapt „Dimineaţa" — n.n.) se datoreşte împrejurării că mai mulţi reporteri ai acestei gazete sînt actualmente în concediu şi Dl. Mille vrea să aibe un succes de gazetă trimiţînd un redactor special, plus că N. D. Cocea vrea să se intereseze care este starea ţăranului din Moldova (subl. ns.) şi a culege informaţiuni ce-l interesează. (Agent informator) 28".

Citiţi în fiecare MARŢI şi VINERI, în foileton, reabilitarea unui haiduc: PANTELIMON de Mihai Stoian

Sima Pandele, *electrician, 22 ani: „Mai întîi, o adevărată bibliotecă tehnică, nu un raft volant, cu șapte cărți în el, ca acum"...*

Florea Bornaci, *instalator, 24 ani: „Sîntem 25 de tineri — toți amatori de fotbal. Așadar, acces la unul din terenurile anonime de sport ale Capitalei!"*

Emilia Popa, *controlor, 20 ani: „Colocvii pe teme de „specialitate" și modă, comportare, gingășie...".*

Florea Enache, *operator, 28 ani: „Drumeții pe meleagurile patriei; să-i cunoaștem frumusețile, s-o îndrăgim din ce în ce mai mult, s-o prețuim".*

FAPTELE DAU MĂSURA EFORTULUI

— Trecem, ne declară secretarul Comitetului UTC al Sectorului 7, tovarășul *Ion Cociuba*, printr-o etapă în care căutările, studiile ocupă locul esențial în activitatea noastră. În ceea ce ne privește, am alcătuit o sinteză de 23 pagini cuprinzînd toate activitățile recomandate la Consfătuirea pe țară, precum și cîteva planuri de acțiune pe domenii, tri-

— Și de unde știți că ceea ce v-ați propus dumneavoastră?...

Intuind întrebarea, tovarășul Cociuba ne oferă un răspuns prompt:

— Programele noastre sînt întocmite în funcție de dorințele și preferințele tinerilor. După o largă consultare cu ei.

Așadar, consultare. Cu alte cuvinte, un dialog continuu, reciproc. Între comitetul U.T.C. al Sectorului 7 și tineri. Între comitetele organizațiilor și aceiași tineri. Nimic mai simplu, mai firesc: sursa indispensabilă de inspirație — ideile, sugestiile uteciștilor. Am încercat de aceea să refacem și noi dialogul. Din păcate, dar nu și din vina noastră, a ieșit oarecum contradictoriu. Prin urmare să derulăm:

— se nedumirește tovarășul Nătărău.

Pauză. Cîudățenia de aici începe însă și ea constă în faptul că activiștii sectorului au totuși impresia că procedează în modul cel mai bun cu putință. Ei au convingerea că atunci cînd se duc într-o întreprindere stau de vorbă și cu tinerii. Numai că tinerii pe care îi recomandă factorii din conducerea organizației respective, sînt numai oameni „cu munci de răspundere" care știu „să informeze". Situație, în care am fost puși și noi. La U.R.E.M.O.A.S. ni s-au indicat 11 tineri care au fost consultați în vederea alcătuirii programului de activitate. I-am cunoscut: toți sînt membri în comitetul U.T.C. sau în comisiile acestuia. În felul acesta pretinsa

O ÎNTREBARE PENTRU UTECIȘTI:

CUM SE INDEPLINESC MĂSURILE ADOPTATE LA CONSFĂTUIREA PE ȚARĂ A UNIUNII TINERETULUI COMUNIST?

mestrial și pe 10 luni. Deocamdată, studiem posibilitatea aplicării acestora în practică.

În Sectorul 7 pare să circule chiar convingerea că un comitet, fie el și dintr-o uzină, care nu și-ar propune pentru o perioadă sau alta cîteva teme spre studiu, ar renunța cu bună știință la unul din criteriile după care activitatea poate fi apreciată favorabil. La Fabrica de confecții activitatea așteaptată de tineri întîrzie. Și asta pentru că deocamdată se studiază „specificul feminin". „De-abia după aceea vom începe treaba" — ne spune *Olga Ilici*, membră a Comitetului UTC din sectorul 3. Tînăra *Dumitra Vlăsceanu* ne confirmă și ea data la care, în sfîrșit, preocupările organizației vor lua forma acțiunilor educative concrete: „după ce vom fi încheiat studiul formelor noi de activitate cu fetele". Situație identică la Întreprinderea de prefabricate: „Trebuie să studiem mai întîi eficacitatea metodelor. Prin urmare, recunoaște *Popescu Stancu*, membru în comitetul U.T.C., nu ne-am

acțiune trebuie să fie precedată de verificarea atentă a posibilităților de realizare și chiar a rezultatelor ce vor putea fi dobîndite. Un astfel de preludiu nu trebuie însă cu nici un chip să se substituie activităților propriu-zise, să amîne la nesfîrșit acțiunea concretă, manifestările educative, adică tocmai *faptele care dau măsura efortului, care reprezintă scopul acestuia.* Din păcate, în organizațiile vizitate tocmai un asemenea lucru nu se constată. De la nivelul organizațiilor și pînă la cel al sectorului se caută, se studiază. Și asta justificat teoretic printr-o ciuntită concepție despre specificul perioadei actuale. Ciuntită, fiindcă adevăratul specific al etapei prin care organizația noastră trece acum nu este cel al studiilor fără sfîrșit, ci al acționării operative în întîmpinarea dorințelor tinerilor, dorințe pe care, știindu-le de mult, am ajuns să le cunoaștem bine, al rezolvării acestora cu instrumentele metodice și concrete pe care Consfătuirea ni le-a și pus la dispoziție.

realizarea fiecărei inițiative. Certitudinea cultivării unor asemenea imperative nu se poate crea decît pe baza unei consultări adevărate a masei de tineri, care să aibă loc nemijlocit și fără întrerupere. Este unul din principiile care stau la temelia activității U.T.C. și a cărui importanță a fost subliniată din nou, cu toată claritatea, la Consfătuirea pe țară. Ce ne împiedică să ținem minte?

NIȘTE ACTIVIȘTI GRĂBIȚI ȘI CONSECINȚELE NERĂBDĂRII LOR

Scena se petrece în biroul comitetului U.T.C. al Fabricii de confecții. Din întîmplare sîntem martorii ei. Între tovarășa Elena

E. T.: Bine, ești liber.

Ne ascundem cum putem mai bine consternarea. După ampla dezbatere prilejuită de Consfătui-

să privească organizația cu suspiciune, să aibă convingerea că cei care le vorbesc de la tribună nu-i reprezintă.

Încercăm o explicație la sector. Spre mirarea noastră, tovarășul secretar Cociuba nu pare de loc surprins. Comitetul sectorului are cunoștință de ceea ce se întîmplă.

— Știți, activiștii noștri vor să știe dinainte cu cine au să lucreze. E o dorință a lor care mi se pare legitimă.

Aceasta este explicația pe care ne-o oferă la început tovarășul secretar Cociuba.

— De fapt, rezultatele sînt deobicei aceleași, ne asigura tovarășul Cociuba. Tinerii nici nu au alte preferințe în afara orientărilor noastre, sînt constatări verificate.

Atunci dacă așa stau lucrurile, dacă avem certitudinea unor asemenea coincidențe, de ce să renunțăm la ele?

— Pentru că nu depinde numai de noi, ne explică evaziv tovarășul Cociuba, mai există inerție.

Argumentele sale devin nesigure, nebuloase. „Cercetați și dvs, vă veți convinge", ni se sugerează în cele din urmă.

În ceea ce ne privește am cercetat. Părerea noastră este că datoria comitetului U.T.C. a sectorului rămîne aceea de a veghea cu grijă și intransigență la respectarea deplină a normelor democratice a vieții noastre de organizație. Frazele convenționale, logica strîmbă și nesigură nu pot constitui suportul unui procedeu dăunător, care prejudiciază prestigiul organizației în fața tinerilor și nici nu ne pot absolvi de răspundere. Credem de asemenea, că o verificare a tuturor cauzelor care au dus la faptele semnalate din activitatea organizațiilor U.T.C. din sectorul 7 privind încălcarea unui principiu de bază al vieții de organizație, asupra căruia Consfătuirea pe țară s-a oprit cu stăruință, este necesară. Și cît mai urgent.

ÎNCEPEȚI CU... ÎNCEPUTUL!

Neîndoielnic, și acest lucru a fost precizat cu claritate la Consfătuirea pe țară a U.T.C., înfăptuirea importantelor măsuri privind îmbunătățirea activității U.T.C. presupune, ca o primă și hotărîtoare cerință, participarea la acest proces de înnoire și perfecționare a întregii mase de tineri. Numai într-un climat de interes larg, de preocupări unanime, pot apărea ideile, numai într-o atmosferă în care tinerii sînt angrenați activ în soluționarea problemelor ce se ridică în fața organizațiilor, se pot stabili programe corespunzătoare, se pot înlătura deficiențele și neajunsurile, numai într-un asemenea climat tinerii se pot afirma ei înșiși ca organizatori ai propriei lor activități. Altfel, oricîte strădanii ar depune, comitetele U.T.C. se vor găsi în neputința urnirii pe un nou făgaș a activității de organizație, eforturile lor se vor afla suspendate undeva, mai mult sau mai puțin departe de ceea ce doresc și așteaptă tinerii de la organizație.

Din păcate tocmai o asemenea atmosferă ni s-a părut că lipsește din unele organizații vizitate. La UREMOAS, la „Tehnica lemnului", la F.O.S.P. etc. comitetele U.T.C., într-un moment atît de important pentru activitatea lor, lucrează într-un fel de conspirativitate, evită parcă cu dinadins tocmai ceea ce ar trebui să-și asigure în primul rînd, adică contactul larg, nemijlocit, permanent cu tinerii.

Spre surprinderea noastră, am constatat, ca urmare probabil a acestei atitudini a comitetelor, că tinerii cunosc puțin din preocupările actuale ale organizației din care fac parte, ale U.T.C., în general, că unii dintre ei, chiar făcînd parte din organe de conducere, au o imagine palidă, fragmentară, a celor dezbătute la Consfătuirea pe țară, ba mai mult chiar am întîlnit în aceste întreprinderi cazuri de tineri care nici nu aflaseră de acest eveniment din viața organizației.

Fiindcă, trecînd la aplicarea măsurilor stabilite, comitetele U.T.C., ne referim și la cel al Sectorului 7, au început să întocmească planuri, să mai ceară părerea unuia sau altuia, să caute formule organizatorice, posibilități, soluții, dar au uitat un lucru esențial: *să se adreseze tinerilor, să le vorbească pe larg și în amănunt despre Consfătuirea pe țară, despre dezbaterile acesteia, despre ceea ce își propune să realizeze în viitor organizația noastră.* În nici una din organizațiile vizitate un asemenea lucru nu s-a făcut. Adunările ce au avut loc în ultimele zile și continuă să se desfășoare, în care uteciștii își desemnează reprezentanții în comitetele U.T.C. și comisiile acestora ar fi fost, firește, un moment prielnic de realizare a acestui lucru, dacă nu s-a făcut mai înainte. Iată însă că — și nu ne putem explica deloc rațiunea care a stat la bază — comitetul U.T.C. al sectorului, în loc să dea îndrumări în acest sens, a dat indicația să se redacteze o cuvîntare de o filă pentru cei ce conduc adunările cu precizarea de a nu se abate cu nici un cuvînt. „Ca să nu se facă greșeli" ne explică tovarășul Cociuba.

Cît privește situația semnalată, tovarășul secretar ne răspunde la fel de liniștit:

— E o lacună veche. Noi instruim cadrele, le spunem totul, dar la tineri ajunge puțin, chiar foarte puțin...

La întrebarea dacă întrevede soluții, răspunsul a fost o ridicare din umeri. Drept care sîntem nevoiți să-l dăm noi. În cîteva cuvinte:

Deseori, cînd pornești la realizarea unor sarcini, cel mai dificil lucru este a-ți preciza cu ce să începi. De-aici probabil și expresia „începe cu începutul".

Ceea ce n-au făcut tovarășii din conducerea organizațiilor U.T.C. din Sectorul 7.

VOM REVENI!

Și, așa cum vorbeam la început despre studiu, se întîmplă de fapt și cu „reorganizarea". A apărut acest termen salvator care explică totul, cu atît mai mult, cu cît se face „pe baze noi". Numai că totul este și acum, la mai bine de o lună de la Consfătuirea pe țară, încă în intenție. „Trebuie să reînființăm, să reorganizăm... Deocamdată mai așteptăm" („Tehnica lemnului"); „Trebuie să întrunim comitetul și să vedem ce facem. Ne-a spus și tovarășul Apostol de la sector să nu facem nimic pînă nu vine dînsul" (F.O.S.P.). „Vrem să ținem zilele acestea o ședință în care să prelucrăm măsurile Consfătuirii" (întrebarea țîșnește pe neașteptate: abia acum?). Mai mult decît atît, în unele locuri ni se spune cu seninătate: trebuie să ne străduim, să depunem eforturi, să aplicăm în practică, să fim conștienți de sarcinile noastre, dar în același context coexistă părerea că trebuie să vină cineva din afară, de la sector, pentru a le împlini. Și tocmai sentimentul acesta este cel care generează o stare de spirit cu totul demobilizatoare: așteptarea. Sub motiv că se așteaptă reorganizarea nu se mai face aproape nimic. Cu toate că această operație este, la urma urmei, de natură organizatorică, oferă numai cadrul pentru desfășurarea activității, însă nu și conținutul acesteia. La „Tehnica lemnului", de pildă, nu mai există în momentul de față nici o formație artistică. Tinerii îi simt nevoia dar comitetul U.T.C. nu a luat încă nici o măsură pentru că... așteaptă indicațiile de la sector: „ne-am întrunit... am discutat..." și cam atît. Iar în timpul acesta tinerii își văd dorințele proiectate în gol: „Dacă ne-am aduna o dată cu toții spun ei, am putea face și

se desprind cu greu: aceea de a aștepta pasivi indicațiile primite ierarhic și de a nu acționa din proprie inițiativă. Tinerii nu sînt încurajați în inițiativele lor sau ideile le sînt privite cu îndoială din cauza unei lipse de încredere în propriile capacități. Desprinderea de tărmul indicațiilor constituie însă tocmai una din orientările esențiale ale noii etape calitative pe care a abordat-o activitatea U.T.C. Iar începutul trebuie făcut o dată și cu cît va fi mai repede făcut, cu atît mai bine. Principiul ca tinerii să devină organizatorii propriilor lor activități nu se poate realiza fără să se cultive în rîndul organizațiilor un spirit de încredere reciprocă, un climat de muncă creatoare, propice afirmării inițiativei. Este unul din principiile căruia îi vom datora în scurtă vreme cîștigarea unor atribute temeinice în activitatea de organizație: participarea nemijlocită a tinerilor la conceperea acțiunilor, profunzimea și eficiența strădaniilor depuse.

Așteptarea prelungită nu face posibilă trecerea la un alt stil de muncă, în care tinerii să reprezinte elementul activ, dinamic, al activității organizației. Acest argument este poate, el singur, suficient ca să îndemne la o renunțare hotărîtă, fără întîrziere, la procedee care și-au dovedit de mult netăinicia în fața exigențelor impuse de realitate.

Îndemnul nu este o frază oarecare, care să țină loc de final unui raid-anchetă, și nici nu se adresează numai comitetului U.T.C. al sectorului 7. Din explicațiile ce ni s-au dat, situația se manifestă și din cauza că este întreținută, la rîndul său, și de organul imediat superior. Că sectorului i se mai dau încă multe, foarte multe sarcini cu caracter de obligativitate, care nu-i mai lasă loc și timp pentru acțiunile și inițiativele proprii. Ceea ce face necesară o vizită și la comitetul U.T.C. al municipiului. Facem promisiunea unei astfel de vizite în finalul călătoriei pe care brigada noastră o începe astăzi prin țară. Dorim din toată inima ca vizita aceea să poată consemna începutul promițător al unui stil de muncă cu adevărat înnoit, ridicat la nivelul cerințelor actuale și capabil să fructifice cît mai profund bogăția de idei și de mijloace existente în fiecare organizație.

Așadar, pe curînd!

PĂDUREA DIN SPATELE COPACILOR

Amănuntele se răzbună. Și răzbunarea se îndreaptă asupra esențialului. Eforturile mari consumate pentru rezolvarea unor treburi nesemnificative înseamnă tot atîtea posibilități irosite în gol și tot atîtea prilejuri scăpate de a se acționa pentru cuprinderea întregului ansamblu de probleme. Discernămîntul este de aceea necesar ca în orice sector de activitate. Întrebarea „Ce facem mai întîi?" și-au pus-o, desigur, toate organizațiile prin care am trecut, deoarece perioada de mare fertilitate inaugurată de Consfătuirea pe țară solicită gruparea și orientarea chibzuită a eforturilor, îndreptarea lor spre diversele probleme potrivit importanței, necesității. Exemplele se încăpățînează însă să joace feste bunelor intenții pe care le punem la îndoială.

La U.M.E.B., de pildă, ni s-a relatat pe larg despre strădaniile depuse pentru organizarea unei seri distractive, ceea ce, la urma urmei, nu poate da naștere la obiecții. Dar atîta vreme cît, în același timp, tinerii cer înființarea unui **cerc de noutăți tehnice**, iar comitetul U.T.C. rămîne impasibil sub motiv că „n-am avut timp și pentru așa ceva", ni se pare că ceva nu mai e în ordine. Ni se pare că comitetul U.T.C. n-a știut să facă o deosebire de adîncime între valențele celor două posibilități.

La U.R.E.M.O.A.S., comitetul U.T.C. stăruie îndelung și exclusiv în organizarea unei brigăzi artistice încercînd trecerea lor dintr-o formație existentă în alta, în timp ce tinerii, atrași firesc de fenomenele politice ale contemporaneității, participă la acțiunile care îi interesează fără

știrea comitetului. Și ilustrativ pentru interesul tinerilor este faptul că după prima expunere audiată a fost nevoie de o a doua întîlnire în care li s-a răspuns numeroaselor întrebări puse. Comitetul U.T.C., deși momentan n-are, justificat, destule posibilități, se cramponează de o seară distractivă.

La F.O.S.P. fluxul tehnologic strict continuu presupune o interdependență foarte strînsă între munca unui tînăr și a celor de dinainte și de după el. Comitetul U.T.C. nu s-a gîndit însă la niște acțiuni care să sporească simțul de răspundere al fiecărui tînăr față de munca sa, în vreme ce conducerea întreprinderii face apeluri repetate la calitate.

Chiar și la „Tehnica lemnului", unde inițiativa de a se veni în întîmpinarea dorințelor tinerilor prin conceperea unor cursuri de ridicare a calificării este demnă de aprecieri, faptul că un asemenea proiect a existat și anul trecut și nu s-a realizat, dovedește că nu i s-a acordat importanța cuvenită.

Exemplele sînt, așadar, elocvente. Ele demonstrează că, lipsa de discernămînt își face încă loc, în dauna conținutului profund al activității. Al conținutului către care converg nu orice fel de eforturi, ci numai acelea care răspund cel mai bine unor necesități interioare, unor probleme care frămîntă întreaga masă de uteciști. Cunoașterea amănunțită a acestor frămîntări este, tocmai de aceea, imperativul de la care trebuie pornit și care conturează esența unei activități bogate în sensuri educative majore. Dar despre acestea, ceva mai jos.

DIALOG... LA PREA MARE DISTANȚĂ

Ni se prezintă: programe de activități, proiecte, sinteze, din nou programe. Acțiuni, activități, acțiuni. Cînduri frumoase, intenții și mai frumoase, realizări

— pe parcurs, adică în curs. Oricum — viitorul, mai apropiat sau mai depărtat, se anunță asigurat în aceste argumente bătute la mașină.

—...după o largă consultare cu tinerii!

Secvența I: la F.C.T.B., **Elena Teodorescu**, secretara comitetului U.T.C., ne comunică ce acțiuni se vor întreprinde.

— Au fost cerute de tineri, nu? întrebăm noi, mai mult așa, ca să legăm conversația, fiindcă nu ne puteam îndoi că răspunsul va fi afirmativ. Surpriză.

— Da ce, era să-i întrebăm pe ei? Sînt 2 000 de tineri fabrică...

— ...întocmite în funcție de dorințele și preferințele...

Secvența II: la U.M.E.B. Convorbire cu **Cornel Bucur:**

— Organizația noastră urmărește mai ales acțiunile mari, ample, nu mici și neînsemnate, cum ne cer tinerii. Ei au preocupări mărunte în comparație cu preocupările **noastre**, ale organizației. Și nici nu le prea cunoaștem.

— ...am ținut seama de sugestiile și propunerile...

Secvența III: la U.R.E.M.O.A.S. S-au alcătuit colective care pregătesc programul de activități al organizațiilor care urmează să se constituie. După o largă consultare, ne spune tovarășul **Petre Nătărău.** Tot dînsul ne precizează cum s-a efectuat consultarea: din programele mai vechi ale organizațiilor din uzină au fost spicuite și preluate (preluate!) mai multe obiective și transcrise în programul cel nou. „Doar acestea erau stabilite tot prin consultare, așa că..."

— Dar, așa, de la om la om? — întrebăm.

— Cum adică? Să-i numără?

consultare a tinerilor s-a redus la o simplă convorbire... între membri ai comitetului.

Așadar, dialogul atît de necesar pentru munca comitetelor U.T.C., a organizațiilor, se poartă de la distanțe prea mari ca să se mai poată auzi replicile. În realitate, se întîmplă adesea ca la F.O.S.P., de exemplu, unde inginera **Irina Popescu** se plînge că tinerii se abțin să facă sugestii: „N-am auzit niciodată o propunere de la ei. Trebuie să mă străduiesc singură și e foarte, foarte greu". Ceea ce nu precizează însă dînsa este că nici nu li s-a prea cerut părerea, că singurul lucru mai exact pe care îl știe despre ei e că „sînt foarte, foarte amatori de fotbal" și că, în cazul aceasta, este, fără îndoială, foarte, foarte dificil să știi ce vor. „Nu prea sîntem obișnuiți să fim consultați ce dorim", ne mărturisesc tinerele din această organizație. Iar alta concretizează: „Eu vin întotdeauna la activități, dacă sînt chemată. Știu care sînt obligațiile mele de utecistă".

Adevărul aici trebuie căutat. Defecțiuni de această natură în munca unor comitete U.T.C. au format la unii tineri o atitudine rezervată, reținută. Din păcate, spre înlăturarea acestor stări de lucruri comitetele U.T.C. vizitate nu-și prea orientează atenția. Și acesta este primul lucru pe care ar trebui să-l facă. Să determine, să creeze climatul în care tinerii să-și spună cuvîntul deschis, în orice împrejurare, să intervină în bunul mers al vieții de organizație pentru a-l face și mai bun, să contribuie direct la

Teodorescu, secretara comitetului și unul din tinerii care muncesc în sectorul IV, are loc următorul dialog:

E. T.: Bagă de seamă că azi după prînz are loc la voi în sector adunarea uteciștilor pentru desemnarea reprezentanților. Știi asta?

Tînărul: Da.

E. T.: Ai sarcina să faci o propunere. Cînd adunarea ajunge la partea asta te ridici și o propui pe tovarășa Mareș. Ai înțeles?

Tînărul: Da.

E. T.: Contăm vasăzică.

Tînărul: Da.

rea pe țară în legătură cu introducerea unui nou climat de muncă în cadrul fiecărei organizații, bazat pe aplicarea în practică a celui mai larg democratism, procedeul consumat sub ochii noștri, tonul folosit, ne stupefiază.

Ne întrebăm cum pot fi acceptate atît de senin riscurile sigure ale unei asemenea modalități care izolează cadrele, le îndepărtează de tineri, îi fac pe aceștia

singuri un teren de handbal". Comitetul U.T.C. care ar trebui să-i organizeze are însă alte preocupări și nu-i aude. La Uzinele „Semănătoarea" abia după ce un număr mare de utecești au venit la comitetul lor să-i ceară sprijinul pentru diferențierea cursurilor de ridicare a calificării pe categorii de salarizare, abia atunci a flat și comitetul U.T.C. de această cerință firească și s-a decis să facă ceva.

Există, prin urmare, o veche obișnuință de care organizațiile

RAID ÎN ȘAPTE ÎNTREPRINDERI DIN SECTORUL 7 AL CAPITALEI

Reportaj de

N. ARSENIE

D. MATALA

M. TACCIU

M. STRIMBEI

Corneliu Roșu, *inginer mecanic, 25 ani: „Secția beton celular e nouă în fabrica noastră. Nu toți îi cunoaștem profund sfera de activitate. Ar fi necesare niște acțiuni de continuă calificare: schimburi de experiență, demonstrații practice,*

Nicolae Costea, *inginer, șef de secție, 26 ani: „Organizația noastră ar putea face mai multe acțiuni educative privind întărirea disciplinei, a dragostei față de întreprinderea în care lucrează, respect pentru „marca fabricii",*

Mihai Darie, *mecanic, 26 ani: „Pledez pentru profunda stăpînire a mecanicii și optez pentru colocvii cu muncitori vîrstnici, posesori ai unei bogate experiențe de muncă",*

Tița Toader, *laborantă, 20 de ani: „Să vorbim și de dragoste, de prietenie, de apropiere dintre oameni",*

JURNAL turistic

CĂLĂTORIE ÎN VÎRSTA PATRIEI

...Padurea vuiește ușor, a recunoaștere, cu arborii înclinați în plecăciune. Se aude tropot surd și prevung de cal. Răsună chiot de haiducie, în văzduh rotesc șoimi. Codrul își deschide larg potecile primindu-și prietenii la adăpost. În tabără, haiducii cinstesc evenimentul; Iancu a adus o nouă provizie de plumbi. Le povestește, apoi, peripețiile drumului. Se aud, însă, impușcături; haiducul de pază dă fluier de alarmă. Potera este pe-aproape. Iancu...

„Bine vorba nu-mi sfîrșea, / Pinteni murgului că da, / Trei pistoale slobozea, / Nevăzut că se făcea, / Și gonea, mare, gonea, / Pîn' la Olt că-mi ajungea, / Dincolo de Slatina..."/

... — Așa era pe-aici, prin pădurea Rîioasa, mladă din vestitul codru al Vlăsiei.

Și ghidul tace. Peste o sută de tineri, îmbujorați de văpaia baladei, urmăresc încă, cu ochiul minții, hălăduirea, în legendă, a haiducilor. Ne aflăm, de fapt, la primul popas al excursiei organizată de elevii Școlii generale nr. 128 din Capitală. Școală cu tradiție în practicarea turismului (numai în acest an școlar elevii au drumeștit pe meleagurile Călugărenilor, Mărășeștilor și Țării Vrancei) a ținut să fie prezentă și la startul acestei duminici de martie.

...Și acum, să continuăm călătoria. Următorul popas — Tîrgoviște, vechea capitală a Țării Românești. Minunat prilej de revedere a noțiunilor învățate la istorie. Ghidul e completat adesea de intervențiile elevilor. Este reînviată, astfel, epoca sfîrșitului de secol al XIV-lea și începutul celui de-al XV-lea. Mircea cel Bătrîn, Petru Cercel, Constantin Brîncoveanu, bărbați cu dragostea de țară în suflet și cu spiritul neatîrnării în sînge revin, legendă și îmbold generațiilor viitoare. Parcurgem astfel și secolele al XVI-lea, XVII-lea. Poposim cîteva clipe la umbra pridvorului Bisericii Domnești — vechi monument de arhitectură românească. Pasul lunecă sfios, respectînd somnul marilor iubitori de neam, petrecuți dincolo de rîul Rubiconului.

La Mănăstirea Dealu sîngeră și acum capul despărțit de trup al primului mare Voevod al României — Mihai Viteazul. Mănăstirea, o frumoasă îmbinare de stil bizantin cu influențe renascentiste, ne evocă încă o dată pe meșterul Manole, care a făcut aici o repetiție generală pentru ceea ce avea să se numească Minunea de la Curtea de Argeș.

...Orele trec, distanțele se scurtează, rotunjindu-se pe drumul spre casă. Și, totuși, poența din dreapta șoselei îmbie la popas. „O jumătate de ceas, pauză !" Ies la iveală, din sacoșe, mingile, chitarele dau semnalul veseliei. (Pentru că, orchestra de muzică ușoară a școlii, condusă de „virtuosul" chitarist Radu Antal din clasa a VII-a a însoțit excursia etapă cu etapă). Se înfiripă ad-hoc un izbutit program cultural-artistic, și sportiv.

...Ultimul popas: Muzeul republican al petrolului din Ploiești — o „călătorie" în vîrsta mai tînără a patriei. Înființat în 1961, muzeul păstrează mostre privind preocuparea mai veche și mai nouă a românilor în prelucrarea „aurului negru". Iată documente care atestă că în 1857 Bucureștiul era primul oraș al lumii iluminat cu gaz, sau altele care atestă înființarea primei rafinării, în 1875, la Cîmpina, cea mai mare, pe vremea aceea, din Europa. Vin la rînd marile realizări ale anilor socialismului. Se profilează, în memorie, silueta zveltă a sondelor care au dus faima României socialiste pe toate meridianele globului.

Ascult ghidul și privesc fețele tinerilor. Întrezăresc pe chipul lui Manulea Ștefan Nicolae, „cel mai bun elev al școlii", pasiunea pentru această meserie. (Mi-o destăinuise, de altfel, cu cîteva clipe înainte de a trece pragul muzeului.

...La întoarcere, în mașină, între Ploiești și București, are loc un concurs-fulger „Cine știe, cîștigă" cu tema: itinerariul străbătut. Cîștigătorii, Ranovschi Mircea, Turculeț Cristina și Georgescu Cristian, primesc premii în cărți și prăjituri.

GHEORGHE ANDREIȚA

„O, ziduri întristate ! O, monument slăvit ! În ce mărire-naltă și voi ați strălucit..."

Chitara dă semnalul popasului

•ECOURI•

LA ARTICOLE PUBLICATE DE „SCÎNTEIA TINERETULUI"

Din provizorat în provizorat

Fără a fi cu nimic părtinitori credem că articolul „Erorile provizoratului în pregătirea cadrelor", apărut în ziarul nostru era cît se poate de clar. În el era vorba de modul defectuos, și nu numai atît, al felului în care sînt asigurate condițiile de studiu, de viață ale elevilor de la școala profesională de pe lîngă întreprinderea „Refractara" Alba Iulia. Într-un timp, de ce să nu recunoaștem, record, iată-ne în posesia răspunsului Direcției de învățămînt din Ministerul Industriei Metalurgice. Din răspuns (patru pagini bătute la un rînd) aflăm... că „Refractara" e refractară și nu se preocupă de calificarea oamenilor, că Ministerul a procedat bine, dar...

Dar să ajungem la concluzie ! „Articolul a fost binevenit deoarece el ne-a sesizat asupra unei situații de moment pentru care am și luat măsurile de îndreptare". Și, parcă pentru a se scuza în cazul unei eventuale reverificări a acestor măsuri, autorii răspunsului adaugă: „Desigur, în condițiile de provizorat în care sîntem obligați să acceptăm funcționarea școlii, o situație total corespunzătoare nu se va putea asigura decît în școala nouă care va începe să se construiască în anul acesta".

Vasăzică discutarăm despre provizorat, scriem în ziar despre necazurile provizoratului, ne angajăm să luăm măsuri pentru remedierea situației și în concluzie ajungem tot la acceptarea unui... provizorat !

Cînd se va termina școala nouă, tovarăși din minister ? Poate astfel aflați și dv. și elevii termenul încheierii „provizoratului", despre care nu spuneți nimic.

Una spunem și alta facem

S-a spus de nenumărate ori pînă acum că fiecare om poate să dea randamentul maxim în meseria pe care o cunoaște. Cu acest lucru sperăm să fie de acord și tovarășii din Ministerul Construcțiilor de Mașini, DGUPM (nu cunoaștem traducerea acestor inițiale). În articolul: „Ce indică radiografia primului an de muncă", apărut în ziarul nostru din 14.II.1968 era vorba despre faptul că absolvenți ai școlilor profesionale sînt repartizați de către conducerea uzinei „Independența" din Sibiu în locuri de muncă necorespunzătoare pregătirii lor. În răspunsul primit aflăm că așa s-au petrecut lucrurile, dar că absolvenții respectivi au fost repartizați la meserii înrudite cu ale lor. Oare ? Cît de înrudite ar fi matrițeria, ajustajul cu montajul, este greu de precizat. Toată lumea știe să țină o cheie fixă în mînă, ba chiar poate să strîngă sau să desfacă o piuliță. Bineînțeles o poate face și un sculer și un ajustor și un matrițer, dar să ne înțelegem asupra unui fapt foarte exact: tinerii au învățat anumite meserii, să fie lăsați să muncească acolo unde pot da maxima eficiență.

Reținem faptul că uzina se va preocupa să încadreze toți absolvenții în meseriile pe care le au (n-ar fi rău ca aceeași preocupare să dovedească și direcția respectivă din Minister și nu numai în ceea ce privește Uzinele „Independența").

În locul scobitorilor, folosiți... investigațiile

O noutate: unicul furnizor pentru scobitori din lemn este Întreprinderea Forestieră Piatra Neamț, care întreprindere are o restanță de 11 000 de cutii în 2 luni.

Dar nu avem de ce să ne facem probleme. Întreprinderea Comerțului cu ridicata din Galați ne promite, ne asigură că: „Văzînd cererea crescîndă din acest prim trimestru se vor continua investigațiile pînă la completa satisfacere a cererilor".

Să ne convingem !

La articolul „Gara" — adică Gara de Nord, publicat în ziarul nostru nr. 5 817 am primit un răspuns bine gîndit, în care sînt amintite multe măsuri care vor face ca oamenii să nu se simtă ca în gară. Este foarte bine. Mai ales că Direcția Regională CF București ne trimite răspunsul în trei exemplare, probabil să ne convingem definitiv că măsurile stabilite vor fi și realizate. Să vedem însă promisiunile și în Gară...

FOILETON

INGINERUL

Din școala elementară, Pufuleț (de fapt îl cheamă Petrache) a ieșit un alt om, mult maturizat (era și normal; în clasa I a făcut 3 ani apoi pe toate celelalte în cîte doi). Imediat după absolvire a sărbătorit frumoasa vîrstă de 20 de ani. „Ce să facă Pufuleț ?" s-au întrebat părinții, și, cum erau niște părinți moderni, l-au consultat și pe „micuț". Acesta a răspuns: „Tapițer ! Tata a făcut o criză de nervi, mama, în timp de 40 de minute, a leșinat și și-a revenit de trei ori, de fapt ea poate leșina și din trei în trei secunde. Bunica, care tocmai era la bucătărie, a înghițit o ceapă necurățată cu intenția vădită de a se sinucide. Doar bunicul care a fost acar (nu îl cheamă Păun) la gară vreo 41 de ani a fost fericit, ba l-a felicitat pe Pufuleț pentru hotărîrea sa.

Mama, tata, bunica s-au așezat în fața studioului — care continea și munca tapițerului — și au zis într-un glas: „In-gi-ner". Orice încercare de a schimba această hotărîre, orice argument printre care și acela că Pufuleț nu cunoaște bine tabla înmulțirii cu 8, au fost zadarnice.

A doua zi, mama a făcut un împrumut la C.A.R., tata a luat banii pe concediu, iar bunica a vîndut cerceii (18 grame) și Pufuleț s-a văzut înconjurat de o droaie de meditatori. Trei luni a durat chinul dar... victorie: micuțul a reușit la liceu; ultimul, dar a reușit. Tata, fericit, a făcut cu mîna lui vreo douăzeci de cărți de vizită pe care scria: „Ing. Pufuleț Lemnaru", după care urma numărul de telefon, etajul, apartamentul și... sunați de trei ori.

De atîtea ori a pronunțat tata cele trei litere: ing., încît de atunci spune: „Domn-inginer" la toată lumea, asta ca să se știe că și el va avea în casă un ing. Cum a terminat liceul Pufuleț ? Cu nota 5. Nici chiar la sport nu a avut mai mult. Dar și 5 — acest mizerabil de 5, credeți că se obține atît de ușor ? Nu ! Pentru asta a fost nevoie tot timpul de 6 meditatori și 5 preparatori (e o treabă și cu preparatorii aceștia) apoi tata se ducea în fiecare duminică la școală și făcea muncă patriotică prin curte. Nu-l chema nimeni, dar avea el o vorbă: „Mă cheamă școala" după care își lua „rechizitele" (lopata, grebla) și pornea. Mama a rezolvat mai ușor cu profesoarele (există Ziua femeii, există decada cadourilor pentru femei, există deschiderea și închiderea anului școlar) dar nici cu profesorii nu a fost greu. Ce, ei nu s-au născut ! Deci au o zi de naștere... Cu profesorul de matematică a fost greu, greu de tot. Nu a avut de lucru și s-a născut la 29 februarie. Și să aștepți 4 ani ca să-i faci... „o atenție"... Dar profesorul de matematică avea o nevastă care se născuse într-o zi, nu o rețin, dar o sărbătorea tocmai în perioada tezelor.

Liceul, ce-i drept, l-a absolvit tot cu 5. Iar preparatori, iar meditatori. A dat Pufuleț examen la facultate de trei ori și a reușit o dată.

Aici a fost greu, greu de tot. Avea Pufuleț ăsta un cap... plumb nu alta. Dar tăticu, neobositul tătic, a mers la facultate și a rugat pe profesori să aplice metoda aceea de într-ajutorare, adică studenții buni să învețe și pe cei... lalți. Și metoda a dat roade. Georgescu îi dădea notițele la rezistența materialelor (unde nu scria că cel mai rezistent material era creierul lui Pufuleț), Andreescu planșele la desen și așa mai departe; ce, te foci cu într-ajutorarea la învățătură...

Și a mai fost ceva. Mama a spus la facultate că fiul ei a fost bolnav rău cînd a fost mic (a avut pojar), motiv pentru care a rămas cam debil...

Totul, dar absolut totul era ca „micuțul" să aibă o diplomă pe care să scrie: ing. Pufuleț Lemnaru. În fond, părinții ar fi preferat ca fiul lor să nici nu se mai cheme Pufuleț Lemnaru, ci numai: Inginerul.

Și a terminat băiatul facultatea, cu toate că era mai simplu de luat diploma pe care scrie... ing...

A fost mai greu la repartizare, el avea nota 5 pe flanc, deci a fost ultimul. Unul din membri comisiei a fost de părere să nici nu fie trimis nicăieri. Altul însă a propus să fie dat în provincie, la o oțelărie, parcă oțelul de provincie se face mai ușor ca cel de la București.

Și la 48 de ani, Pufuleț, adică ing. Pufuleț a plecat la noul loc de muncă. După vreo 6 luni, tata a plecat „el personal" să-și vadă inginerul. Acasă, mama, bunica și mai puțin bunicul, abia așteptau să se întoarcă iubitul lor soț și fiu. Și a venit. „L-ai văzut pe băiat ?" întreabă mama. „Văzut !". „Are la ușa biroului o tăbliță pe care scrie ing...?". „Da, dragă, are". „Și ce spun ăia mai mari despre el ?", întreabă mama. „Că e... că dă...". „Ce e dragă, în ce dă bietul băiat ? În plan... ai ?". „Aș... în gropi". „Dar diploma, diploma o mai are ?" „O are". „Atunci e bine".

GH. NEAGU

CU ȘAMPON POT FI SPĂLATE NU NUMAI MAȘINILE

(Urmare din pag. I)

Pe valea Putnei din Munții Vrancei

nilor, săturați și ei de atîtea așteptări pe la aceste unități.

De ce, totuși, nu se întreprinde ceva hotărît în această privință ? „Vina nu este a noastră, ne-au declarat președintele și inginerul șef al cooperativei „Auto-mecanica". Ar trebui să mărim numărul unităților de deservire, aceasta este singura soluție eficientă pentru rezolvarea problemei care devine din ce în ce mai stringentă. Avem bani suficienți, banii noștri, ai cooperativei, nu solicităm fonduri din altă parte pentru investiții ca să amenajăm astfel de stații. De ani de zile însă nu primim din partea organelor administrației locale (fostul Sfat Popular al Capitalei) aprobarea pentru cîteva terenuri".

Dar există astfel de terenuri ? Ni s-a pus în față o listă, din care spicuim:

În strada Ferentari nr. 20 există un garaj cu mari posibilități de amenajare în scopul întreținerii mașinilor. A fost preluat de edili și transformat în depozit de răchită, apoi de ambalaj, fiind cedat unei întreprinderi de Industrie locală. *În strada Venerei* exista un garaj special amenajat pentru întreținere auto. A fost desființat și transformat tot în depozit. *În strada Izvor* exista, de asemenea, un local special amenajat pentru reparații auto. A fost transformat în atelier de... tîmplărie. La *Hotel Nord*, o dată cu construcția propriu-zisă s-a amenajat în subsol și un garaj special pentru mașini, care poate deveni ușor unitate de întreținere. Acum este depozit de... mobilă.

Și lista poate crește. Ni s-au arătat și un număr de propuneri pentru terenuri care pot fi imediat amenajate de cooperativă (de exemplu în Calea Rahovei 219, unde există rampe de spălare gata construite, terenul fiind complet liber — dar aprobarea nu vine de 2 ani !).

O soluție la îndemîna oricui: garajul demontabil

„Argumentul principal al edililor Capitalei, ne spuneau tovarășii din conducerea cooperativei „Auto-mecanica", este că aceste terenuri pot intra cîndva în planul de sistematizare. Este însă un argument complet neîntemeiat, întrucît noi nu pretindem să facem construcții pentru o veșnicie. Avem posibilitatea realizării unor garaje demontabile, care, la cerere, în 3—4 zile pot fi mutate cu ușurință".

Iată, așadar, o formă a birocrației, transformată în lipsă de mobilitate administrativă: edilii au preferat ca un teren cum este cel din Calea Rahovei 219 să stea fără întrebuințare, deci să fie neproductiv, din simplul motiv că dumnealor se mișcă între șirurile înguste ale unor prevederi inutile și din care nu vor să iasă cu nici un chip ! În atîția ani fondurile lor puteau crește evident, dar au acoperit golul cu o hîrtie și s-au declarat liniștiți. Metoda aceasta de a face comerț n-o vom înțelege niciodată.

„Ciclopul" nu-și vede propriile-i lipsuri

Aflăm însă de o altă idee, mai năstrușnică decît cea mai sus pomenită. Geloși, se pare, pe cîștigurile în ansamblu ale cooperativei „Auto-mecanica", unii gospodari s-au gîndit s-o concureze, dînd posibilități de deschidere unor unități asemănătoare Întreprinderii de industrie locală a orașului București. Așa a apărut unitatea „Ciclop", căreia i se face de o vreme o reclamă frumoasă, ea fiind, s-ar părea, la nivel ultracivilizat. „Lăsați cheile mașinii, mergeți să vă plimbați jumătate de oră, iar la întoarcere găsiți mașina dv. spălată, gresată etc.". Numai că reclama este departe de a înfățișa o realitate. Ca să poți să te prezinți în fața cetățeanului la un asemenea nivel de civilizație trebuie să ai oameni care să lucreze ireproșabil, meșteri în conștiința și calificarea cărora să ai încredere ca în tine însuți. Iar industria locală nu-i are. Am verificat lucrurile personal, pătrunzînd în tunelul unde se duc, fără proprietari, mașinile. Pe un „Mercedes" lucra, complet străin de meserie, un flăcău negricios, de profesie... zugrav ! Am asistat o vreme la supliciul său: pînă la urmă a fost nevoit să-l cheme pe șofer să-i arate cum se desface un șurub. Alți doi „mecanici" se întrebau reciproc cum se fixează ștergătoarele de parbriz la „Renault 16", cei trei spălători se acuzau în gura mare că habar n-au de meserie, doi dintre ei fiind angajați de cîteva zile, după ce îndeplniseră profesii cu totul intangente la tehnica automobilelor. Un client, care, aducînd uleiul său, ceruse să i se facă schimbul obișnuit, după ce i s-a prezentat mașina și nota de plată, a găsit uleiul neatins sub pernă: de fapt nu i se făcuse operația cerută !

Se poate avea încredere în astfel de „meseriași" ? Poți pleca la drum liniștit cînd ai în spate o astfel de echipă, în bună parte inconștientă de urmările grave ale unui astfel de stil de muncă ?

Nu sîntem împotrivă, ba sîntem de acord să se creeze un stimul, o concurență între cei ce își oferă serviciile pentru deservirea cetățenilor, dar aceasta să fie o concurență între oameni care își știu, măcar la nivel elementar, meseria, care au respect pentru cetățean, pentru securitatea vieții lui, pentru timpul său liber (la „Ciclop" așteptarea fiind aproape la fel de mare ca la celelalte unități, iar lucrul încă necorespunzător).

O comasare utilă, așteptată

De neînțeles apare pentru noi o altă situație, ușor de demonstrat statistic. După cum se știe, un număr important de mașini au fost cumpărate recent de către cetățeni de la întreprinderi. Unitățile de deservire nu făceau față, cum am văzut, nici parcului înainte existent, deci cu atît mai mult acum. Întrebarea este: rămîn aceste mașini neîngrijite ? Să fim serioși ! Unde se fac aceste operații de întreținere ? Cea mai mică cercetare ne va demonstra adevărul: tot la întreprinderile de care au aparținut. Prin „bunăvoință". Atunci care este cîștigul, nu ne furăm singuri căciula ? Înainte statul plătea întreținerea mașinilor sale; acum de ce plătește ? Or, mica ilegalitate va fi posibilă atîta timp cît nu se vor lua, pe de o parte, măsuri pentru mărirea capacității de întreținere în unitățile deschise publicului și, în al doilea rînd, atîta timp cît nu se vor opera comasările, justificate acum, ale unor garaje. Ministerul Construcțiilor și C.S.P. aveau, fiecare, garaje proprii, oarecum apropiate. Nu este firesc, reducîndu-se numărul mașinilor, ca ambele instituții (dăm un exemplu) să folosească același garaj, unul dintre ele putînd fi pus la dispoziția întreprinderilor care asigură deservirea publicului ?

Întrebările care se pot pune tovarășilor care se ocupă cu administrația orașului sînt, din acest punct de vedere, multiple și întrutotul justificate datorită ardentelor solicitări ale pieței, de tendința firească a creșterii permanente a numărului de autovehicule proprietate personală.

Să vedem măsurile !

EUGEN FLORESCU

OBSTACOLE ARTIFICIALE

(Urmare din pag. I)

lui de lucru pe șantiere, creînd pericolul aglomerării lucrărilor spre sfîrșitul trimestrului și atrăgînd după sine posibilitatea muncii în asalt, cu consecințe nefavorabile asupra calității lucrărilor de investiții ?

— Analizele efectuate au scos în evidență ca o cauză cu implicații dintre cele mai serioase care a determinat rămîneri în urmă importante — *neasigurarea la timp și în cantitățile cerute a utilajelor prevăzute, nelivrarea de echipamente și aparataje.* Nu este nouă această problemă. Iată însă că și acum sîntem obligați să o amintim ca pe o piedică cu serioase consecințe. S-a ajuns aici atît ca urmare a *nerespectării termenelor contractuale de către furnizori*, cît și datorită *contractării necorespunzătoare necesităților de montaj a utilajelor, de către beneficiari.* Am să fiu mai concret. La unitățile nr. 1 și 2 de la Craiova și Turnu Măgurele, șantiere aparținînd Ministerului Industriei Chimice, la data de 1 martie lipseau utilaje tehnologice în valoare de 33 milioane lei. Furnizorii — Uzina Griviță roșie și Uzina de pompe din București, Uzina de utilaj chimic din Ploiești — deși se angajaseră prin contract să le livreze încă din anul 1967, nu au făcut-o nici pînă acum. Să ne oprim și asupra unui alt aspect întîlnit la șantierul țesătoriei „Victoria" Iași. Aici valoarea utilajelor necontractate sau stabilite cu termene de livrare necorespunzătoare atinge suma de 6,2 milioane lei. Este în sarcina Ministerului Industriei Ușoare, de care aparține acest șantier, să intervină pentru rezolvarea situației menționate ce creează permanente anomalii pe șantiere cu adînci repercursiuni pentru anumite sectoare ale economiei. De asemenea, avînd în vedere că pe șantiere ale Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, Ministerului Industriei Metalurgice aceleași motive condiționează punerea în funcțiune a unor obiective planificate pentru 1968, *fără intervenția conducerii acestor ministere accelerarea lucrărilor nu poate intra în normal.* Pot fi la mijloc fără îndoială și lucruri care se rezolvă cu mult efort dar trebuie făcut orice pentru a nu lăsa neîndeplinite obiective de importanță majoră pentru economie, știute fiind implicațiile mari ale neintrării la termen în funcțiune a diferitelor obiective industriale, a celor destinate deservirii populației.

Pe șantiere nu sosesc la vreme și în cantități suficiente sortimente de materiale de construcție, confecții metalice prefabricate din beton-armat etc. Trebuie arătat că în timp ce pe alocuri se simte acut lipsa acestora, pe alte obiective ale aceloraşi ministere, ele se găsesc sub formă de stocuri supranormative. Concludent pentru ilustrarea mentalității profund greșite a „banilor albi pentru zile negre" este cazul Întreprinderii de construcții speciale și montaj București (ICSIM) din cadrul MIMC care deține un plus de 845 tone oțel beton, în timp ce ICSIM-Craiova are un deficit de 50 de tone.

— *Practic pînă la finele trimestrului a mai rămas extrem de puțin timp. Aceasta constituie pentru toți factorii răspunzători de bunul mers al investițiilor semnalul cel mai convingător pentru luarea de măsuri în impulsionarea activității pe șantiere. Ce credeți că trebuie făcut cu precădere, pentru a asigura materializarea ritmică a planului de investiții ?*

— Trebuie avut în vedere — cu întreaga responsabilitate pe care o incumbă importanța problemelor din domeniul investițiilor — *recuperarea decalajului existent.* Este necesară concomitent cu redistribuirea operativă, a stocurilor supranormative, *asigurarea șantierelor cu materiale de construcții necesare și urgentarea livrării de către furnizor a utilajelor restante.* De organizarea cît mai bună a producției pe șantiere și folosirea cît mai completă a timpului de lucru și a forței de muncă depind în mare măsură rezultatele ce le vom consemna la sfîrșitul trimestrului.

O intervenție substanțială este așteptată de la *ministerele tutelare de investiții asupra cărora planează răspunderea asigurării condițiilor de lucru corespunzătoare.* Eforturi deosebite, în special, sînt necesare la ministerele care înregistrează nerealizări mai însemnate *(Ministerul Industriei Alimentare — 7,1 la sută la total investiții, 8,1 la sută la construcții-montaj, Ministerul Economiei Forestiere — 7,8 la sută la total investiții, 8,4 la sută la construcții-montaj).* DATORIA LOR PRIMORDIALĂ ESTE SĂ ASIGURE CONDIȚII OPTIME DE LUCRU PE PROPRIILE ȘANTIERE, SĂ DINAMIZEZE FACTORII CU CARE COLABOREAZĂ ÎN ACEST DOMENIU.

GH. GHIDEIGAN

UN ROMAN PE O CAPOTĂ

(Urmare din pag. I)

scris pe mașină aproape un roman. Cineva, în trecere prin București, consemna evenimentul în felul următor: „Ca amintire din ziua de 15 a treia cînd am fost eu prin capitală de neam cumpărat obiecte de îmbrăcăminte de pe Lipscani precum și o bicicletă de damă pentru geta. Am scris astea eu Gheorghe I. Marin". Textul era bogat ilustrat cu cîteva vignete în stil național, amintind de romburile care au făcut faimă internațională pridvoarelor olteneşti. Dacă nu aveam mașina asta, mă întreb acum cu groază, de unde aș mai fi aflat eu că Gheorghe I. Marin a fost în ziua de 15 martie prin București ca să-și cumpere o bicicletă de damă ? Sigur că evenimentul nu e extraordinar, dar pentru mine, ca scriitor, contează, nu se știe dacă n-o să-l folosesc cu mare efect artistic odată și-odată. De aceea i-aș îndemna pe toți confrații să-și ia mașini, mașini pe care să nu le ascundă însă în garaje, ci să le lase afară, în... viitoarea vieții. Pentru că, vezi doamne, mașinile astea sînt în plin proces de reeducare.

ION BĂIEȘU

Întîlnire cu scriitorii

SIGHIȘOARA (De la corespondentul nostru). Comitetul U.T.C. al Municipiului Sighișoara, județul Mureș, a organizat zilele trecute o întîlnire a elevilor din localitate cu tinerii scriitori din Tg. Mureș, membri ai cenaclului literar „Liviu Rebreanu". În fața auditoriului au citit din creațiile lor Zeno Ghițulescu, Mihai Sin și Valeriu Nițu.

Cu acest prilej mai mulți tineri din școlile sighișorene și-au exprimat dorința de a colabora cu cenaclul din Tg. Mureș pentru a cunoaște experiența acestuia și pentru a înființa un cenaclu propriu care să poarte numele lui Ilarie Chendi. În programul întîlnirii a fost inclus un program artistic prezentat de către elevi și o seară de dans.

DOUĂ COMPETIȚII DE MASĂ ADRESATE TINERETULUI

SEPTIMIU TODEA
adjunct al șefului secției sport și pregătire militară a C.C. al U.T.C.

Începutul acestei primăveri marchează, pentru tinerii țării, dornici să practice sportul, startul în două competiții de masă, inițiate de Uniunea Tineretului Comunist: „CROSUL TINERETULUI" și „CUPA TINERETULUI DE LA SATE".

CROSUL TINERETULUI...

Organizat în școli, instituțiile de învățământ superior, comune, întreprinderi și instituții, separat pentru băieți și fete, pe două categorii de vîrstă: — 15—19 ani, și peste 19 ani — „Crosul tineretului" are drept scop atragerea unui număr cît mai mare de tineri la practicarea sportului, în vederea întăririi sănătății, descoperirii elementelor talentate pentru activitatea atletică.

Sarcina organizării „Crosului tineretului" revine comisiilor sportive din școli și instituții de învățământ superior, asociațiilor sportive sătești, comitetelor comunale U.T.C., clubURILOR și asociațiilor sportive din întreprinderi și instituții. Acolo unde nu sînt asociații sportive crosul va fi organizat de comitetul sindical și comitetul U.T.C. Pentru a cuprinde un număr cît mai mare de tineri se recomandă să se organizeze o etapă de debut la nivelul claselor, facultăților, pe sate, sectoare etc., care poate dura pînă la 21 aprilie, timp ce va facilita organizarea crosului și în rîndul elevilor după întoarcerea din vacanță.

Etapa a II-a (pe localitate) urmează să se organizeze în perioada 22 aprilie—5 mai, în comun, pentru toate categoriile de tineri (elevi, studenți, tineri din întreprinderi și instituții) de către comitetele municipale ale U.T.C. cu sprijinul organelor sindicale și sportive respective, și a inspectoratului de învățămînt. La sate, etapa a II-a se va desfășura pe centre de comună și va fi organizată de comitetul U.T.C. și asociația sportivă din comuna respectivă.

Pe teritoriul unui județ vor fi formate în jur de 15—17 asemenea centre, în funcție de numărul comunelor existente în județ, distanța dintre ele, posibilitățile de organizare de care dispune fiecare comună (bază materială, cadre de specialitate etc.). La această etapă vor concura primii 10 clasați la etapa I.

Etapa a III-a (pe județ) se va desfășura la 12 mai iar etapa finală, pe țară, la 19 mai, la București. Pentru aceste etape se califică primii trei clasați de la etapele anterioare. Nu au dreptul de participare la „Crosul tineretului" sportivii care au o clasificare la una din probele atletice de semifond, fond și marș.

În legătură cu distanțele de desfășurare a „Crosului tineretului" pentru prima etapă acestea sînt de 500—600 m (fete) și 800—1 000 m (băieți) pentru categoria 15—19 ani și de 600—800 m (fete) și 1 000—1 500 m băieți) pentru categoria peste 19 ani. Distanțele etapei a II-a sînt 600—800 m (fete) și 1 000—1 500 m (băieți) pentru categoria 15—19 ani și de 800—1 000 m (fete) și 1 500—2 000 m (băieți) pentru categoria peste 19 ani. La etapa pe județ, fetele de categoria 15—19 ani vor alerga 800 m iar băieții 2 000 m în timp ce fetele de la categoria peste 19 ani 1 000 m iar băieții 3 000 m. La etapa finală doar pentru fete distanța se va mări cu cîte 200 m.

...ȘI „CUPA TINERETULUI DE LA SATE"

Uniunea Tineretului Comunist va organiza, anul acesta, în colaborare cu **Uniunea Națională a Cooperativelor agricole de producție**, și cu sprijinul organelor sportive de specialitate **„Cupa tineretului de la sate".**

Această competiție are ca scop să mobilizeze întregul tineret de la sate la practicarea sistematică și continuă a exercițiilor fizice și să stimuleze interesul tinerilor pentru participarea la întrecerile sportive în ramura de sport pe care o îndrăgesc.

„Cupa tineretului de la sate" se organizează anual în două ediții: **ediția de vară și ediția de iarnă.** Ediția de vară, din anul acesta, al cărei start se dă la 1 aprilie, se organizează la următoarele discipline sportive: **atletism, ciclism, trintă, oină, volei, fotbal și handbal** iar ediția de iarnă se organizează la: **schi, săniuțe, șah și tenis de masă.** Competiția se adresează numai tinerilor din mediul rural care au împlinit vîrsta de 14 ani și au domiciliul stabil în comună.

Pentru a da posibilitatea tinerilor să participe și la alte acțiuni care se bucură de popularitate și au tradiție în mediul sătesc, **au asigurate condițiile pentru desfășurare, pînă la etapa pe județ, se pot organiza** întreceri și la alte discipline sportive **(călărie, haltere, precum și la unele probe atletice** ce nu sînt cuprinse în regulament).

Anul acesta „Cupa tineretului de la sate" se va organiza pînă la etapa județeană.

Etapa I (pe comună) este organizată de Asociația sportivă și comitetul U.T.C. În cadrul acesteia o primă fază se organizează **pe cere sportiv la nivel de sat, unitate agricolă (I.A.S., C.A.P., S.M.T. etc.). A doua fază se organizează pe comună cu participarea echipelor cercurilor sportive din satele aparținătoare comunei sau unității în care au luat ființă.** Pentru a da posibilitate fiecărui tînăr să participe la întreceri regulamentul prevede ca această etapă să se desfășoare într-o perioadă lungă de timp lucru ce va permite ca stabilirea cîștigătorilor să se facă după mai multe concursuri, iar întrecerile dintre reprezentativele fiecărui sat să se întreacă cu toate satele, o dată acasă și o dată în deplasare.

Etapa a II-a, pe centre de comună, se va organiza la toate ramurile sportive lucru ce va permite prezența la startul întrecerilor etapei județene a celor mai buni și mai dotați tineri sportivi.

Etapa a III-a, pe județ, este deschisă sportivilor și echipelor clasate pe primele locuri de la etapa pe centre de județ.

Cele două competiții deschid largi perspective pentru înviorarea activității sportive de masă. Organele și organizațiile U.T.C. solicitînd sprijinul moral, material și tehnic, al celorlalți factori care au primit sarcini pe această linie, au datoria să se ocupe cu toată răspunderea nu numai de organizarea diferitelor etape ale competițiilor, de cuprinderea tuturor tinerilor ce-și manifestă dorința să se numere printre concurenți, ci și de asigurarea condițiilor materiale, a terenurilor și bazelor unde să se desfășoare aceste manifestații sportive.

Simultanul de șah prin corespondență al „Scînteii tineretului" UNUL CONTRA 60

Mutarea a 5-a a marelui maestru internațional Florin Gheorghiu.

CRAIOVA

5... a2 — a4

CONSTANȚA

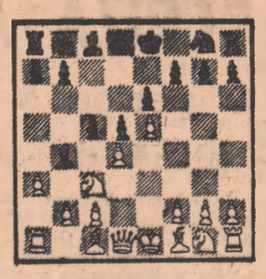

5... a2 — a3

SUCEAVA

5... Cb1 — c3

CLUJ

5... Cb1 — c3

BRAȘOV

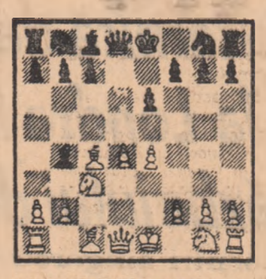

5... Cb1 — c3

TIMIȘOARA

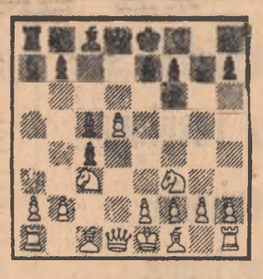

5... d4 — d5

SPORT

PE SCURT • PE SCURT

HANDBAL

Într-un meci internațional feminin de handbal, disputat la Lodz, selecționata Poloniei a întrecut cu scorul de 11—8 (6—4) reprezentativa Danemarcei, vicecampioană mondială.

VOLEI

Rezultatele înregistrate în campionatele republicane de volei: Masculin: I.C.F. București-Alumina Oradea 3—0; Farul Constanța-Minerul Baia Mare 3—0; Tractorul Brașov-Celuloza Brăila 3—0; Petrolul Ploiești-Viitorul Bacău 3—1; feminin — Penicilina Iași-Rapid București 3—2; Farul Constanța-C.S.M. Sibiu 3—2; Medicina București-Universitatea Craiova 3—0; C.P. București-Drapelul Roșu Sibiu 3—0.

BOX

Tinerii pugiliști ai echipei reprezentative a țării noastre se pregătesc intens în vederea meciului pe care-l vor susține la 28 aprilie la București cu echipa de tineret a Italiei în „Cupa Europei". Selecționabili au evoluat duminică într-o gală care a avut loc la Brăila. Iată cele mai importante rezultate înregistrate: M. Lumezeanu b. p. V. Custură; P. Ganea b.p. M. Aurel; P. Iuga b.p. I. Pop; P. Nedelcea b.p. V. Kiss; P. Dobrescu b.p. G. Pometcu; C. Cutov b. ab. V. Prodan; Gh. Ene b.p. Zeibel; Gh. Călin b.p. I. Găinaru; Al. Năstac b.p. Gh. Drăgan; V. Lehăduș b.p. M. Niculescu.

SOLIDARI CU LUPTA DREAPTĂ A POPORULUI VIETNAMEZ

Mitingul de la Casa de cultură a sectorului IV al municipiului București

În cadrul săptămînii de solidaritate cu lupta poporului vietnamez, luni după-amiază, la Casa de cultură a tineretului din sectorul IV al municipiului București, a avut loc un miting al oamenilor muncii din Capitală, organizat de Comitetul național de solidaritate cu lupta poporului vietnamez.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de prof. dr. docent Tudor Ionescu, președintele Comitetului național de solidaritate cu lupta poporului vietnamez.

A luat apoi cuvîntul ing. Traian Ispas, vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București, care a spus printre altele: Veștile care sosesc din Vietnam vorbesc despre marile succese pe care le obține viteazul popor vietnamez în lupta sa dreaptă împotriva agresorilor imperialiști americani și a marionetelor lor de la Saigon. Curajul, eroismul lui fără seamăn au cîștigat admirația tuturor popoarelor lumii. Analiza evenimentelor din Vietnamul de sud arată că aici se desfășoară o acțiune revoluționară care se transformă tot mai mult într-o revoltă populară de masă, ce cuprinde și populația de la orașe, că în Vietnam are loc o vastă alianță națională de luptă împotriva dușmanului.

În neputința lor de a face față atacurilor impetuoase dezlănțuite de forțele patriotice pe toate planurile — a relevat vorbitorul — agresorii americani și marionetelor lor au organizat cu furie operații de represalii sîngeroase în speranța că vor înfrînge mișcarea patriotică a populației din Vietnam. Ei continuă să bombardeze orașe și sate din Vietnamul de sud, distrugînd case, școli, spitale, așezăminte religioase, vestigii ale culturii și istoriei, rănind și ucigînd mii de civili. În același timp, ei continuă războiul lor disperat împotriva Republicii Democrate Vietnam — stat socialist independent și suveran — intensificînd bombardamentele și alte acte agresive împotriva unor localități dens populate. Crimele săvîrșite de imperialiștii americani constituie o sfidare la adresa moralei și conștiinței omenirii, o încălcare flagrantă a principiilor dreptului internațional și a prevederilor acordurilor de la Geneva. Poporul român condamnă cu hotărîre aceste fărădelegi și cere să se pună capăt masacrelor ce au tot mai mult caracterul de genocid împotriva populației din Vietnamul de sud.

Baza justă a reglementării problemei vietnameze — a spus vorbitorul — o constituie Declarația în patru puncte a R. D. Vietnam și programul politic al F.N.E., care se bucură de sprijinul țărilor socialiste și de aprobarea largă a opiniei publice din lumea întreagă. Așa cum este cunoscut, Partidul Comunist Român, guvernul Republicii Socialiste România, întregul nostru popor consideră sprijinirea luptei drepte a poporului frate vietnamez ca o înaltă îndatorire internaționalistă și îi acordă în permanență un sprijin activ și multilateral. Întruniți în acest miting ne ridicăm cu tărie și hotărîre glasul cerînd imperialiștilor americani să pună capăt agresiunii în Vietnam, să părăsească pămîntul acestei țări, lăsînd poporul vietnamez să-și rezolve singur treburile sale interne, fără amestec din afară.

A luat apoi cuvîntul Hoang Tu, ambasadorul R. D. Vietnam la București. După ce a trecut în revistă marile succese obținute de poporul sud-vietnamez în lupta îndelungată dusă împotriva agresorilor americani, impasul și deruta în care imperialiștii au fost puși în urma recentelor atacuri ale forțelor armate și ale populației din Vietnamul de sud, vorbitorul a spus: În Vietnamul de nord, cu toate că americanii intensifică războiul de distrugere, bombardînd și atacînd zi și noapte orașe, inclusiv Hanoiul și Haifongul, sate, zone cu populație densă, uzine, școli, pagode, spitale, diguri și baraje, poporul nostru, sub conducerea clarvăzătoare a Partidului celor ce muncesc din Vietnam, continuă să producă și să lupte obținînd mari succese pe toate fronturile. Economia națională continuă să se dezvolte, industria produce fără încetare mărfurile necesare nevoilor populației.

Lupta noastră împotriva agresorilor americani îmbracă o importanță semnificație. Ea ilustrează un adevăr al epocii noastre, și anume că în condițiile actuale, un popor mic, hotărît să se ridice și să-și strîngă rîndurile fără a se teme de sacrificii, avînd o linie politică și militară justă, știind să ducă un război popular, bucurîndu-se de un sprijin tot mai larg pe arena mondială, mai ales în rîndul țărilor socialiste, acest popor are toate posibilitățile de a înfrînge, chiar din punct de vedere militar, orice fel de agresori, inclusiv pe imperialiștii americani care au potențialul economic și militar cel mai puternic din lumea capitalistă.

Referindu-se la declarațiile R. D. Vietnam din ianuarie și decembrie 1967, ambasadorul Hoang Tu a spus: Poporul nostru iubește pacea, dar pacea adevărată, strîns legată de independență și libertate, nu pacea falsă, pacea sub cismele agresorilor. Dacă S.U.A. doresc într-adevăr convorbiri, ele trebuie să înceteze necondiționat bombardamentele și orice alte acte de război împotriva R. D. Vietnam. Conducătorii americani se încăpățînează însă de a vorbi doar despre o încetare condiționată a bombardamentelor. Cramponîndu-se de această poziție, care nu poate fi susținută, ei fac să apară și mai clară atitudinea corectă a guvernului R. D. Vietnam în comparație cu declarațiile lor înșelătoare de pace, dezvăluindu-și astfel natura agresivă. Dacă Statele Unite continuă agresiunea, poporul vietnamez este hotărît să lupte pînă la victoria finală.

După ce a vorbit despre ajutorul pe care țările socialiste frățești îl acordă poporului vietnamez în lupta sa eroică, vorbitorul a spus: „Folosim acest prilej pentru a exprima mulțumirile noastre sincere Partidului Comunist Român, guvernului și poporului frate român, pentru sprijinul și ajutorul moral, material, politic și diplomatic prețios și eficace, acordat".

În încheierea mitingului a fost adoptată o Moțiune în care se arată printre altele: Desfășurarea cu succes a luptelor din Vietnamul de sud, victoriile obținute de forțele patriotice în ofensiva pe care o duc împotriva forțelor reacționare saigoneze și a intervenționiștilor americani, demonstrează forța Frontului Național de Eliberare, capacitatea sa de a organiza și conduce lupta maselor populare, voința de neînfrînt a unui popor care s-a ridicat pentru a-și apăra libertatea, dreptul de a-și hotărî singur soarta, fără nici un amestec din afară. Exprimîndu-ne sprijinul hotărît față de declarațiile recente ale guvernului Republicii Democrate Vietnam și Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud, condamnăm cu tărie fărădelegile comise de agresorii americani și marionetele lor.

Reafirmăm și cu acest prilej solidaritatea fierbinte a întregii națiuni române cu lupta eroică a poporului vietnamez, hotărîrea nestrămutată de a-i acorda și în viitor întregul sprijin material, politic, moral și diplomatic, pînă la cucerirea victoriei depline.

(Agerpres)

ACTUALITATEA pentru tineret

O INIȚIATIVĂ A TELEVIZIUNII

„EX-TERRA '68"

Televiziunea română — pornind de la ideea că ultimele cuceriri din lume în domeniul aviației și construcției de rachete se bucură de un interes deosebit din partea întregului tineret — organizează un concurs intitulat sugestiv „Ex-terra '68" cu intenția de a solicita îndemînarea și fantezia creatoare a copiilor de vîrste diferite pentru construirea unor variate tipuri de aero și racheto modele.

Concursul prin caracterul său competitiv urmărește să asigure o participare cît mai mare atît individuală cît și colectivă (cercurile din școli sau din Casele pionierilor) prezentînd și popularizînd totodată realizările din acest domeniu al științei și tehnicii contemporane.

Regulamentul concursului

● Participanții la concurs vor trimite pe adresa Radioteleviziunii cîte o lucrare obligatorie din cele cinci tipuri care vor fi prezentate în cadrul emisiunilor, precum și o lucrare la alegere, tot din domeniul zborului:

1. racheta autopropulsată
2. rachete cu două trepte
3. rachetoplanor
4. farfurie zburătoare
5. elicopter

● Concursul este deschis pentru toți tinerii de vîrstă școlară pînă la 17 ani inclusiv.

● În cadrul concursului, participanții pot lucra două modele, unul obligatoriu, dintre cele cinci tipuri prezentate în emisiunile exemplificatoare și un model zburător la alegere.

● În luna august va avea loc finala „EX-TERRA '68" cu participarea celor mai buni constructori de aeromodele în vederea stabilirii unor recorduri de înălțime, viteză și durată de zbor.

● După concurs se va organiza o expoziție cu cele mai frumoase lucrări trimise de copii. Expoziția va fi filmată.

Pentru stabilirea premianților, juriul va avea în vedere următoarele criterii principale de apreciere:

a). ingeniozitatea construcției și folosirea originală a materialelor de construcție.

b). estetica formei modelului (finisarea).

c). performanțele modelelor din concurs: înălțimea, viteza și durata zborului.

Se stabilesc cinci grupe de participanți, după cele cinci tipuri obligatorii (racheta autopropulsată, racheta cu două trepte, rachetoplanor, farfuria zburătoare, elicopter).

În funcție de aceste grupe se vor acorda premii după punctajul obținut la concurs.

Premiul I — o excursie în străinătate
Premiul II — o bicicletă
Premiul III — un ceas de mînă.

UN PORTRET PENTRU ALBUMUL DVS.

Vera Oelschlegel

Este una dintre figurile cele mai reprezentative ale tinerei generații de artiști din R. D. Germană.

Termină Școala Superioară de cinematografie — de lîngă Berlin — unde vine în contact pentru prima oară cu opera lui Brecht și în scurt timp devine una dintre cele mai îndrăgite artiste ale televiziunii, fiind distribuită în peste douăzeci de piese și filme.

— Marea pasiune a carierei ei dramatice este teatrul lui Brecht, pe care-l cultivă tot mai intens, dedicîndu-se mai ales interpretării cîntecelor sale, a căror muzică aparține compozitorilor Weill, Risier, Dessau, Wagner — Regeny.

Publicul bucureștean a avut ocazia să facă cunoștință cu VERA OELSCHLEGEL aseară la spectacolul „Ansamblului '66" pe care îl conduce — în sala Teatrului „Ion Creangă".

Ilie... de la Buzău

Am găsit, uitate într-un sertar, o fotografie veche de peste 30 de ani, care va interesa, poate pe cititorii dv. Este înfățișat acolo un vultur pleșuv — piesă foarte rară și ca atare clasată ca „monument al naturii" care e pozată, nu pe înălțimile inaccesibile ale piscurilor carpatine unde sălășluiește de obicei, ci în mod cu totul neobișnuit, stînd liniștit și în libertate prin mulțimea de pe peronul unei gări.

Călătorii trenurilor cu vagon restaurant care treceau prin gara Buzău, prin anii 1936—1938, puteau asista în momentul opririi trenului la o scenă cu totul neașteptată. Un imens vultur pleșuv cobora „din ceruri" drept în fața vagonului restaurant. Nu se intimidat de forfota călătorilor — cei mai mulți familiarizați cu acest spectacol — el aștepta în dreptul bucătăriei vagonului restaurant să apară cineva care să-i dea bucățica de carne crudă pe care o înfuleca repede, așteptînd alta...

Imediat după plecarea trenului „Ilie" (căci vulturul căpătase acest nume) zbura cuminte pe craca uscată a unui copac de lîngă gară, unde aștepta, răbdător, sosirea trenului următor însă numai cu vagon restaurant. Se pare că nu mai cobora la alte trenuri, deoarece făcuse, probabil, asociația „Vagon restaurant carne crudă".

Nu era sensibil la alte alimente și refuza cu demnitate bucățelele de pîine sau... brînză cu care îl îmbiau diferiți călători binevoitori.

De unde venea Ilie, n-am putut afla.

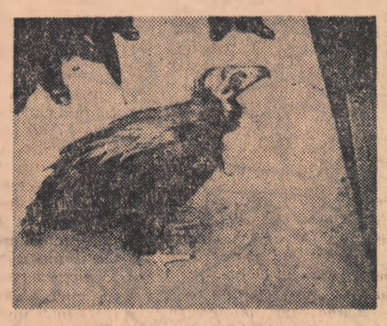

Niște ceferiști pe care i-am întrebat mi-au spus că s-au pomenit cu el așteptînd zile în șir pe craca uscată a pomului de lîngă gară. Împins de foame a ajuns odată pînă la ușa bucătăriei gării, apoi a descoperit vagonul restaurant de care nu s-a mai despărțit, fiindcă toți bucătarii de serviciu de pe această linie îl cunoșteau bine.

Întrebînd de soarta lui mi s-a spus că l-a împușcat cineva...

VARIETĂȚI PE GLOB

După cinci ani de somn

Cînd, la 23 noiembrie 1963, a auzit la radio știrea despre asasinarea lui Kennedy, Maria Elena Tello, care acum are 17 ani, a leșinat. De atunci nici un medic n-a reușit s-o trezească. Fata a trăit tot acest timp în comă, fiind hrănită artificial. De curînd, a fost dusă de la San Martin unde locuia cu familia, la specialiștii din Buenos Aires. Aceștia au intervenit urgent și după numai cîteva ore fata a deschis ochii și a spus: „Mi-e foame. Cît e ceasul?", vorbind, apoi în continuare, ca și cînd s-ar fi trezit după o noapte de somn.

Un admirator al lui Shakespeare

Robert Marphee, un locuitor din Manchester și-a notat în testament următoarea dorință: „Rog să mi se pună în mormînt alături de mine operele complete ale lui Shakespeare. Toată viața am fost așa de ocupat încît n-am reușit să-i citesc întreaga operă". Poate sînteți curioși să știți ce meserie a avut acest om? A fost... bibliotecar.

Exodul leilor

Din jungla Gir (statul Gujarat din India) au dispărut leii, fiindcă nu mai puteau suporta țînțarii. Pare absurd, ca regele animalelor să fi fost izgonit de micii țînțari și totuși, așa s-a întîmplat. Leii au emigrat într-o zonă unde nu se găsesc țînțari.

TOVARĂȘUL ION GHEORGHE MAURER L-A PRIMIT PE CESTMIR CISAR

Președintele Consiliului de miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit luni după-amiază în audiență pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste Cehoslovace, Cestmir Cisar, în legătură cu plecarea acestuia definitivă din țara noastră.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

INFORMAȚII

Luni, vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Janos Fazekas, a primit pe Atanas Dimitrov, ministrul industriei alimentare din R. P. Bulgaria.

La primire, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, a participat Bucur Șchiopu, ministrul industriei alimentare.

Delegația Tineretului revoluției democratice africane (J.R.D.A.) din Guineea, condusă de Bangoura Mamadouba, membru al Comitetului Executiv Național al J.R.D.A. care, la invitația C.C. al U.T.C. face o vizită în țara noastră, a fost primită la Comitetul Central de Ion Popescu, secretar al C.C. al U.T.C. Discuția s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovărășească. Au participat activiști ai C.C. al U.T.C.

În continuare, delegația a vizitat Fabrica de mașini-unelte și agregate, Combinatul poligrafic „Casa Scînteii" și redacția ziarului „Scînteia tineretului". Vizita continuă.

de peste hotare

Premierul suedez respinge presiunile americane

Luînd cuvîntul la Karlstad, primul ministru al Suediei, Tage Erlander, a respins în mod categoric încercările S.U.A. de a exercita presiuni asupra Suediei prin rechemarea ambasadorului lor de la Stockholm. „Politica noastră de neutralitate trebuie să fie promovată în mod ferm și consecvent, a subliniat primul ministru. Trebuie să le fie clar tuturor că orice încercări de a exercita presiuni nu au șanse de succes". Referindu-se la demonstrația antiamericană care a avut loc la Stockholm la 21 februarie și care a servit drept pretext pentru rechemarea ambasadorului S.U.A., Erlander a exprimat în numele guvernului aprobarea deplină pentru obiectivele acestei demonstrații, în special în ceea ce privește condamnarea politicii S.U.A. în Vietnam.

Puternică demonstrație la Londra împotriva războiului din Vietnam

Ciocniri sîngeroase între demonstranți și poliție

Agențiile occidentale de presă anunță că duminică au avut loc la Londra cele mai puternice demonstrații înregistrate vreodată în capitala Angliei, în cadrul cărora peste 20 000 de demonstranți din Anglia, și din diferite țări vest-europene, au protestat împotriva războiului dus de S.U.A. în Vietnam.

Ceea ce a început ca o demonstrație pașnică s-a transformat repede, în urma intervenției brutale a autorităților, în ciocniri sîngeroase între demonstranți și polițiști. Aproximativ 150 de persoane au fost rănite, printre care 50, în stare gravă, au fost transportate la spital, numărul victimelor fiind aproape egal de ambele părți.

Demonstrația a început, în condiții de calm, în Trafalgar Square, unde actrița Vanessa Redgrave, venită de la Milano, a dat citire unei scrisori de protest împotriva războiului din Vietnam, adresat ambasadei S.U.A. În fruntea unei delegați, ea a remis apoi scrisoarea ambasadei S.U.A., în Grosvenor Spuare fiind viu aclamată de mulțime.

Ciocnirile cu cei peste 2 000 de polițiști mobilizați pentru apărarea ambasadei americane, au început odată cu sosirea în Grosvenor Square a coloanei celor 20 000 de demonstranți, care își manifestau simpatia pentru poporul vietnamez și condamnau războiul de agresiune al S.U.A. În timp ce un cordon de polițiști era postat în jurul clădirii ambasadei americane, alte sute de polițiști călare au căutat să oprească pe demonstranți, atacîndu-i cu brutalitate. Demonstranții au ripostat folosind pietre, bețe de pancarte pe care le foloseau ca suliițe.

Spre seară, cînd ciocnirile au luat sfîrșit. Grosvenor Square avea aspectul unui cîmp de luptă, fiind presărat cu pete de sînge, bucăți de îmbrăcăminte, drapele, pancarte și banderole sfîșiate, obiecte sparte sau fumegînde. Demonstranții s-au îndreptat ulterior spre hotelurile „Europa" și „Hilton" (reședințele a numeroși americani), unde au continuat să manifesteze împotriva războiului din Vietnam. În strada Oxford, sute de manifestanți s-au așezat demonstrativ pe stradă, paralizînd complet circulația.

Brutalitatea fără precedent cu care poliția a reacționat împotriva unei demonstrații cu intenții pașnice a provocat indignarea a numeroase cercuri politice.

Acțiuni ofensive ale patrioților sud-rhodesieni

Unități armate ale Uniunii poporului african Zimbabwe (ZAPU) au trecut luni la ofensivă de-a lungul fluviului Zambezi, relatează agenția REUTER. Agenția citată menționează că patrioții africani sînt sprijiniți de populația locală. Autoritățile rhodesiene au ordonat tuturor soldaților să se întoarcă la unitățile lor.

CRIZA AURULUI

O perioadă de tranziție plină de incertitudini

Guvernatorii băncilor centrale ale celor șapte țări care participă activ la „pool-ul" aurului (Belgia, Elveția, Italia, R. F. a Germaniei, Olanda, Marea Britanie și S.U.A.) au hotărît, în cursul reuniunii pe care au avut-o sîmbătă și duminică la Washington la cererea guvernului american, să nu mai alimenteze piețele libere ale aurului și să creeze, în consecință, pe această piață două sectoare.

Unul va fi rezervat băncilor centrale care vor vinde aurul la prețul de 35 de dolari uncia. În celălalt sector vînzarea se va face în funcție de oferta și cererea particulară. Pentru a evita ca unele bănci centrale să cumpere aur din Statele Unite și să-l revîndă mai scump pe piața liberă, țările membre au convenit că ele nu vor vinde aur autorităților monetare pentru a înlocui metalul vîndut pe piețele particulare.

Perioada de tranziție, deschisă luni de hotărîrea adoptată la reuniunea de la Washington a guvernatorilor băncilor centrale din țările membre ale „pool-ului" internațional al aurului, va fi plină de incertitudini pentru lumea occidentală, atît pe plan financiar, cît și pe plan economic, scrie agenția FRANCE PRESSE. Se arată că reuniunea n-a putut lua decît măsuri cu caracter conservator, care constau în a suprima aprovizionarea pieței libere cu resurse ale băncilor centrale. Aceasta înseamnă, potrivit sursei citate, că convertibilitatea dolarului în aur va fi de acum înainte doar pur teoretică, găsindu-și expresia concretă numai în acordurile dintre guvernatorii băncilor centrale occidentale.

Se consideră că măsurile hotărîte la Washington nu vor putea rezolva definitiv situația. În cercurile financiare franceze se vorbește despre necesitatea stabilirii în termenul cel mai scurt a unei noi ordine monetare internaționale. Dar găsirea unei soluții concrete ridică probleme esențiale de ordin politic. Ministrul economiei și finanțelor al Franței, Michel Debré, a declarat că evoluția lucrurilor „ar putea favoriza o emancipare monetară în Europa occidentală, care trebuie să joace un rol mai mare, corespunzător cu puterea sa economică și financiară".

Un deziderat viu al omenirii — dezarmarea

C. Paraschivescu-Băläceanu
Vicepreședinte al Asociației Juriștilor din Republica Socialistă România

Cu ani în urmă, un expert american în domeniul energiei nucleare mărturisea că potențialul nuclear american ar fi suficient pentru a ucide de cîteva zeci de mii de ori fiecare locuitor al globului. Lăsînd de o parte faptul banal că un om nu poate muri decît o singură dată, este îndeajuns să reținem că mărturisirea se referă numai la forța de distrugere a armelor nucleare americane de acum cîțiva ani pentru a ne da seama că imensele cantități de arme atomice stocate în prezent în arsenalele puterilor nucleare fac din amenințarea omenirii cu războiul nuclear o dureroasă realitate. Popoarele lumii, care în decursul acestui secol au trăit ororile a două războaie mondiale, și-au legat încă din perioada care a urmat primului război mondial aspirațiile lor legitime la pace și securitate de problema dezarmării. Dar tratativele începute în acest scop în diverse perioade au fost zădărnicite de fiecare dată de manevrele forțelor imperialiste și cursa înarmărilor a continuat, înregistrînd o spirală inimaginabilă. Negocierile cu privire la dezarmare în general și la dezarmarea nucleară în special nu au făcut progrese evidente nici în ultimul timp, deși interzicerea parțială a experiențelor atomice și tratatul cu privire la folosirea pașnică a cosmosului, spre exemplu, au constituit pași utili în această direcție. Dezarmarea, în primul rînd cea nucleară, continuă să rămînă un deziderat viu al popoarelor, țelul final al aspirației lor la progres în condiții de pace, securitate și încredere. Într-adevăr, importanța dezarmării pentru viitorul omenirii este inestimabilă. Pe lîngă rezultatul principal, soluționarea problemei de stringentă actualitate pentru toate popoarele lumii a înlăturării primejdiei războiului nuclear, eliberării omenirii de teamă și instaurării unui climat de înțelegere și cooperare internațională, dezarmarea ar avea și alte efecte binefăcătoare. Se știe că cheltuielile pentru înarmare ale statelor înghit sume enorme, reprezentînd o importantă parte din buget. Or, în condițiile în care pe glob milioane de oameni sînt victimele foametei, iar alte milioane suferă de subnutriție, cînd unul din organele O.N.U., F.A.O., a fost creat pentru studierea tuturor posibilităților de a face față problemei asigurării alimentației, ridicată de dublarea populației globului pînă la sfîrșitul acestui secol, iar un alt organism al O.N.U., Conferința pentru comerț și dezvoltare (U.N.C.T.A.D.) este în căutare de soluții pentru micșorarea decalajului dintre țările industrializate și cele în curs de dezvoltare, eliberarea fondurilor imense blocate de bugetul pentru înarmare și utilizarea lor în scopuri pașnice ar putea contribui într-o mare măsură la înlăturarea foametei și stării de înapoiere.

Tocmai datorită importanței care revine dezarmării în cadrul problemei păcii și războiului, orice măsură parțială spre dezarmare capătă o semnificație deosebită. În măsura în care va fi încadrat într-o serie de măsuri vizînd în final dezarmarea nucleară, tratatul de neproliferare va fi util și eficient.

În această ordine de idei merită subliniată contribuția pozitivă a delegației române în Comitetul celor 18 pentru dezarmare, care pornind de la principiul că tratatul de neproliferare nu trebuie să constituie un scop în sine, ci să fie însoțit de măsuri efective de dezarmare nucleară, a prezentat propunerea ca în textul tratatului însuși să fie ancorată obligativitatea pentru puterile nucleare de a întreprinde pași concreți în vederea încetării producției, reducerii și distrugerii la data cea mai curînd posibilă, a armelor nucleare și a mijloacelor de transportare la țintă a acestora.

Este evident că, desprinsă din contextul dezarmării nucleare, neproliferarea ca atare ar rămîne un pas care-și refuză alții fără de care nu este de conceput mișcarea spre țelul final, căci pe cît este de adevărat că răspîndirea armelor atomice sporește pericolul izbucnirii unui război nuclear, tot pe atît de adevărat este și faptul că forța de distrugere a actualului arsenal atomic, așa cum arătam la început, este suficientă pentru a ucide de zeci, poate chiar de sute de mii de ori fiecare ființă umană.

Aspect din timpul unei recente greve a feroviarilor din Tokio în cursul căreia s-a cerut îmbunătățirea condițiilor de muncă

Evoluții neprevăzute în campania electorală din Statele Unite

● Atacurile lui Mc Carthy împotriva lui Robert Kennedy ● Luptă triunghiulară Johnson — Mc Carthy — Kennedy ?

Senatorul Robert Kennedy a calificat drept eronate știrile potrivit cărora ar fi cerut președintelui Johnson modificarea esențială a politicii vietnameze a Administrației în schimbul abandonării luptei pentru obținerea candidaturii democrate la președinție.

Într-un interviu televizat, Eugene McCarthy aflat, de asemenea, în cursa pentru obținerea candidaturii democrate, a afirmat că nu intenționează să-și unească forțele cu Robert Kennedy în campania în care sînt angajați cei doi senatori democrați împotriva politicii vietnameze a președintelui Johnson. Răspunzînd unui reporter care l-a întrebat dacă intenționează să se alieze cu președintele Johnson în cazul în care șeful puterii executive își va schimba pînă la alegerile prezidențiale în mod radical politica privind războiul din Vietnam, senatorul McCarthy a declarat că o asemenea ipoteză „depășește imaginația". În legătură cu riscul declanșării în Partidul democrat a unei lupte triunghiulare (Johnson, Kennedy, McCarthy), el a afirmat că problemele în discuție „sînt mai importante chiar decît menținerea unității partidului".

McCarthy a lansat atacuri aproape fățișe împotriva lui Kennedy, declarînd că ar fi preferat ca fratele fostului președinte să fi avut o altă atitudine în ultimele 3—4 zile.

Robert Kennedy, care a participat la un interviu televizat la numai cîteva minute după Eugene McCarthy, s-a apărat împotriva acuzațiilor de oportunism ce i-ar putea fi aduse în legătură cu faptul că a intrat în cursa pentru fotoliul prezidențial după succesul obținut de senatorul McCarthy în alegerile preliminare din statul New Hampshire.

Senatorul Robert Kennedy a subliniat, pe de altă parte, gravitatea divergențelor care îl separă de președintele Johnson în probleme fundamentale, îndeosebi în problema războiului din Vietnam.

din viața tineretului lumii

● Emoțiile lui Healey la Cambridge
● „De ce reduceți fondurile pentru învățămînt și nu mai amputați din cele pentru înarmare?"

„ESCALADAREA NEMULȚUMIRII TINERETULUI BRITANIC"

Ministrul britanic al apărării, Denis Healey a trecut prin momente dramatice la Cambridge. Sosit în centrul universitar pentru a ține o cuvîntare la clubul partidului laburist, Healey și-a văzut calea blocată de cîteva mii de studenți care scandau: „Nu vrem submarine atomice!" și „Americanii să plece din Vietnam!"

Tinerii au răsturnat limuzina ministrului și, în vreme ce acesta era ținut imobilizat în mijlocul masei de studenți, a fost improvizat un original miting în care tineri vorbitori transmiteau guvernului, prin intermediul „ostatecului" lor, un șir de critici vehemente, mai ales în legătură cu faptul că nu se desolidarizează net de politica americană în Vietnam.

Cu numai două zile în urmă, ministrul instrucțiunii Patrick Gordon Walker a fost împiedicat de studenți să țină o lecție la universitatea din Manchester. Atunci cînd ministrul a intrat în amfiteatrul central al universității, studenții au desfășurat două mari pancarte pe care scria: „De ce reduceți fondurile pentru învățămînt și nu mai amputați din cele pentru înarmare?"; „De ce nu condamnă guvernul crimele americanilor în Vietnam?". Un adevărat vacarm, fluierături, huiduieli, proteste au acoperit primele cuvinte ale ministrului care, în imposibilitate de a-și expune lecția a părăsit enervat sala.

Pus într-o situație și mai dificilă, ministrul de interne James Callaghan a riscat pur și simplu să fie aruncat într-o piscină a universității Sussex. Venit să țină o cuvîntare la clubul studențesc, Callaghan a fost întîmpinat la intrarea în marele parc al universității de sute de studenți care scandau: „Nu dorim să vă ascultăm". Intervenția grupului de polițiști care-l însoțeau pe ministru i-a îndîrjit și mai mult pe studenți. Strecurîndu-se cu greu printre grupurile de tineri care barau aleea principală, automobilul lui Callaghan a ajuns în apropierea unei piscine unde un mare număr de studenți au încercat să-l răstoarne. Numai sosirea unor întăriri polițienești l-a salvat pe ministrul de interne de la un epilog inedit.

Premierul Wilson n-a fost scutit nici el de „ora de emoții" în contactul cu studenții. Sosit într-o scurtă vizită în orașul lui natal, Huddersfield, Wilson s-a văzut înconjurat de sute de studenți din localitate care protestau vehement împotriva reducerii bugetului destinat învățămîntului, împotriva intervenției americane în Vietnam, împotriva politicii ineficiente a guvernului britanic față de rasiștii sud-rhodesieni. Limuzina în care se găsea premierul a fost blocată aproape o oră și numai promisiunea de a primi în cursul zilei o delegație a studenților a permis lui Wilson să iasă din veritabila blocadă.

Comentînd această succesiune de manifestări de protest, presa britanică vorbește despre „o rapidă escaladare a nemulțumirii tineretului față de o politică laburistă pe care o consideră rigidă și imobilă" (TIMES). Într-o corespondență din capitala engleză, NEUE ZURCHER ZEITUNG relevă că în cercurile conducătoare laburiste se manifestă „o neliniște accentuată" față de starea de spirit a studenților și tineretului. Mulți dintre liderii lui Labour Party se întreabă — scrie corespondentul citat — „dacă reducerea vîrstei votanților la 18 ani pentru care s-au zbătut laburiștii nu va dezavantaja, în loc să avantaje, masa voturilor laburiste".

Se fac auzite și voci care cheamă la o „reacție dură". Într-un interviu radiodifuzat, ministrul instrucțiunii, Walker preconiza anularea sau amputarea burselor studenților care iau parte la „demonstrații politice". Au fost, totodată, operate arestări și au fost intentate procese împotriva unor participanți la manifestațiile amintite de la Cambridge și Sussex. Asemenea reacții au provocat de pe acum un puternic val de protest în rîndul studenților. „Cea mai mare greșeală pe care o poate face guvernul — opiniază în acest context THE OBSERVER — este aceea de a continua să ignoreze amploarea insatisfacției pe care actuala politică o provoacă generației tinere dornică de o reconsiderare radicală și realistă a locului Angliei în lumea modernă".

Într-o asemenea lumină, avatarurile miniștrilor laburiști la Cambridge, Sussex, Manchester sau Huddersfield nu apar ca niște incidente oarecari.

EM. RUCĂR

Demonstrație a studenților la Djakarta

După cum relatează agențiile de presă, luni a avut loc la Djakarta o demonstrație la care au participat cîteva mii de studenți. Coloana de studenți s-a îndreptat spre clădirea Congresului Consultativ Popular (Parlamentul) unde avea loc ceremonia depunerii jurămîntului de către cei 119 membri, nou numiți de generalul Suharto, care după cum apreciază agenția REUTER, urmărește în felul acesta să-și asigure majoritatea în parlament. Demonstranții purtau pancarte pe care erau înscrise lozinci ca „Democrația nu înseamnă arbitrariu", „Să fie instaurată legalitatea".

Congresul se reunește joi pentru a numi, potrivit agenției FRANCE PRESSE, pe generalul Suharto în funcția de președinte cu puteri depline.

În apropierea clădirii Congresului, împotriva manifestanților au fost trimise forțe ale infanteriei marine indoneziene care au deschis focul.

Convorbiri iugoslavo—vest-germane

După cum anunță agenția TANIUG, la Bonn au început convorbirile iugoslavo-vest-germane cu privire la reglementarea drepturilor muncitorilor iugoslavi angajați în Republica Federală a Germaniei. Convorbirile au ca scop rezolvarea problemei asigurărilor sociale, angajării forței de muncă și asigurării muncitorilor în cazul șomajului.

Agenția menționează că, potrivit datelor vest-germane, în R.F. a Germaniei se află angajați aproximativ 85 000 de muncitori iugoslavi. În ciuda faptului că muncitorii iugoslavi sînt apreciați în mod deosebit, situația lor rămîne nereglementată. Astfel, toate eforturile întreprinse de Iugoslavia în această direcție au fost pînă acum zadarnice, datorită rezistenței cercurilor oficiale, respectiv a neînțelegerii dintre Ministerul Finanțelor, Ministerul Muncii și Ministerul Afacerilor Externe ale R. F. a Germaniei.

Criza aurului și slăbirea pozițiilor dolarului și lirei sterline văzute de caricaturistul ziarului vest-german DIE WELT

pe scurt

● PAVILIONUL ROMÂNESC LA TRIPOLI VIZITAT DE REGINA LIBIEI

Pavilionul Republicii Socialiste România la actuala ediție a Tîrgului internațional de mostre de la Tripoli a fost vizitat de majestatea sa Fatima, regina Libiei. Presa libiană continuă să comenteze prezența țării noastre la Tîrg, remarcînd calitatea superioară și sortimentul produselor expuse. Ziarul „El Riad" a publicat fotografii din timpul vizitei primului ministru al Libiei la pavilionul român și mesajul de felicitare adresat vizitatorilor musulmani de către direcția pavilionului românesc cu prilejul tradiționalei sărbători a Bairamului. Ca rezultat al tratativelor comerciale desfășurate pe baza mostrelor prezentate, reprezentanții firmelor românești au încheiat contracte cu firmele libiene.

La München s-a deschis tradiționalul Tîrg internațional de artizanat la care participă peste 3 200 de firme din 44 de țări. Întreprinderile românești „Cartimex" și „Tehnoforestexport" expun la acest tîrg o variată gamă de articole de artizanat, covoare, împletituri, precum și garnituri de mobilă. Expoziția românească a fost vizitată încă în primele ore de la deschidere de Alfons Goppel, prim-ministru al landului Bavaria, Karl Schiller, ministrul federal al economiei, precum și de ministrul economiei și comunicațiilor din Bavaria, primarul orașului München.

● UN PURTĂTOR DE CUVÎNT al guvernului republican yemenit a făcut cunoscut, potrivit postului de radio Damasc, că, după două luni de lupte, forțele republicane au respins trupele regaliste și ale mercenarilor din nordul Yemenului, restabilind traficul pe șoselele care fac legătura între capitală — Sanaa — și localitățile situate la frontiera cu Arabia Saudită. Victoriile militare ale guvernului republican, afirmă postul de radio citat, „au consolidat autoritatea regimului republican pe întreg cuprinsul țării".

● ȘTIREA potrivit căreia guvernul grec și regele Constantin ar fi ajuns la un acord privind întoarcerea suveranului la Atena a fost în mod categoric dezmințită, duminică, în cercurile apropiate monarhului grec, stabilit la Roma, după evenimentele din decembrie anul trecut.

● NOUL AMBASADOR al Republicii Socialiste România la Paris. Constantin Flitan, a depus luni o jerbă de flori la Monumentul soldatului necunoscut de sub Arcul de Triumf.

● REUNIUNEA Comitetului internațional de solidaritate cu lupta poporului vietnamez de pe lîngă F.D.I.F. și-a încheiat duminică seara lucrările. Reuniunea a adoptat, în unanimitate, o rezoluție care cheamă la noi acțiuni de solidaritate cu poporul vietnamez.

La reuniune au participat reprezentante ale organizațiilor de femei din 35 de țări, printre care și conf. univ. Zoe Dumitrescu-Bușulenga, vicepreședintă a Consiliului național al femeilor din România.

Agenția REUTER afirmă că președintele Johnson ar fi hotărît să trimită între 30 000 și 50 000 de militari în Vietnamul de sud. În prezent, în Vietnamul de sud sînt dizlocați, potrivit surselor americane, 510 000 de militari americani, iar cifra-plafon de 525 000 oameni va fi atinsă în curînd.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".